

JULI/AUGUSTUS 1982

de

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

EGHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

CONFRONTATIE in de Zuidatlantische Oceaan

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

15e jaargang No. 7

juli/augustus 1982

ARTIKELEN

Eilandengroep belegerd — Confrontatie in de Zuidatlantische Oceaan	3
Wat Howard Hughes met zich meenam toen hij stierf	5
Wat bedoelt u precies met „Armageddon“?	7
De komende religieuze eenheid in Europa	10
Wat voor God dient u?	13
Heeft God de schuld?	15
Als conflicten niet worden opgelost . . .	18

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Van onze lezers	28

BIJ ONZE OMSLAG

De omslagfoto van dit nummer is een montage. Het vliegdekschip H.M.S. *Invincible* werd gefotografeerd door Stuart Franklin — Sygma. Maar het weer liet geen juiste belichting toe. Wij hebben de foto verbeterd met behulp van een zonsongedrag die werd gefotografeerd door een van onze eigen fotografen.

Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor *The Plain Truth* schrijft naar:

• *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., Engeland WD6 1LU

• *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena California 91123

• *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

• *Australië en Zuidoost-Azië:* P.O. Box 202, Burleigh Heads, Qld. 4220, Australia

• *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1

• *Zuid-Afrika:* P.O. Box 1060, Johannesburg

• *Filippijnen:* P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117

• *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico

• *Caribisch gebied:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerkers zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek.: No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 14. *Nederland:* Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, 3500 AH Utrecht (Nederland).

Het Engelstalige moedertijdschrift *The Plain Truth* wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, Pasadena, Californië. De Nederlandse editie wordt uitgegeven te St. Albans, Engeland. © 1982 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden. PRINTED IN ENGLAND BY AMBASSADOR PRESS, ST. ALBANS

Oprichter en algemeen hoofdredacteur:

HERBERT W. ARMSTRONG

Hoofdredacteur:

Herman L. Hoeh

Eindredactie en vormgeving:

Dexter H. Faulkner

Adjunct-hoofdredacteur:

Raymond F. McNair

Nieuwsbureau:

Gene H. Hogberg

Redacteurs:

Roderick C. Meredith, Donald D. Schroeder, John R. Schroeder, Michael A. Snyder, Clayton Steep, Keith Stump

Assistent-redacteurs:

Sheila Graham, Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers:

Dibar Apartian, Robert Boraker, John Halford, Sidney M. Hegvold, Kenneth C. Herrmann, Harold Jackson, Rod Matthews, Leroy Neff, Richard Paige, Richard J. Rice, Richard H. Sedliacik

Kopijredacteur:

Peter Moore

Redactie-assistenten:

Charlene Bentley, Debbie Burbach, Ann Hays, Werner Jebens, Craig Millar, Jeremy Rapson, Janice Roemer, Tony Styer, Dan Taylor, Ron Toth, Jeff Zhorne

Vormgeving:

Randall Cole, Matthew Faulkner, Phil Gray, Minette Smith

Coördinator vormgeving:

Greg S. Smith

Fotoarchief:

Hal Finch, Veronica Taylor

Fotoredactie:

Hoofd fotografische verzorging: Warren Watson; *Medewerkers:* Charles Buschmann, Donna Hayworth, Alfred Hennig, Sylvia Owen, Roland Rees, Scott Smith, Kim Stone

Uitgeverij:

Hoofd productie: Roger G. Lippross; *Distributie:* Boyd Leeson; *Productie:* Ron Taylor; *Coördinators internationale edities:* Val Brown; Bob Miller, Jeannette van Pelt; *Distributie losse nummers:* John LaBissoniere

Financieel beleid:

Leroy Neff

Internationale edities:

Duits: John B. Karlson; *Engels:* John R. Schroeder; *Frans:* Dibar Apartian; *Nederlands:* Bram de Bree; *Spaans:* Don Walls

Kantoren:

Auckland, Nieuw-Zeeland: Peter Nathan; *Bonn, West-Duitsland:* Frank Schnee; *Burleigh Heads, Australië:* Robert Morton; *Genève, Zwitserland:* Bernard Andrist; *Johannesburg, Zuid-Afrika:* Roy McCarthy; *Manila, Filippijnen:* Guy Ames; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk; *San Juan, Puerto Rico:* Stan Bass; *Borehamwood, Engeland:* Frank Brown; *Utrecht, Nederland:* Bram de Bree; *Vancouver, B.C., Canada:* Colin Adair

Persoonlijk van...

Welke kerk is de ware Kerk?

„Er moet één ware Kerk zijn”, zei ik vijftig jaar geleden, „maar waar?” Ik was korte tijd daarvoor geschokt, met stomheid geslagen, gedesillustreerd door met mijn eigen ogen in de Bijbel te ontdekken dat de gerespecteerde christelijke kerk, waarin ik was grootgebracht in de meeste opzichten juist het tegenovergestelde van de heldere onderwijzingen van Christus en de Bijbel leerde.

Ik had verondersteld dat de kerken van de christelijke godsdienst hun geloofsovertuigingen uit de Bijbel hadden verkregen. Misschien u ook? Toen stelde ik mijzelf de eerlijke vraag: Waarom zijn er zoveel verschillende kerken met hun verschillende leerstellingen? En waarom is er eigenlijk een kerk?

Ik las in de Bijbel dat Jezus Christus zei: „Ik zal mijn gemeente [kerk] bouwen.” Maar voor welk doel? Zoals ik dat zelf tot dat moment gedaan had, nemen de meeste mensen het bestaan van kerken eenvoudig als vanzelfsprekend aan en vragen zich nooit af of ze ook voorzien in een wezenlijke behoefte en of ze er misschien zijn voor een speciaal doel.

Het was in het begin van het jaar 1927, lang voor de tweede wereldoorlog, dat ik door deze gedachten werd uitgedaagd. Het was gedurende die oorlog dat Winston Churchill voor het Congres van de Verenigde Staten de uitspraak deed, die ik al zo dikwijls heb aangehaald: „Er wordt hier beneden een bepaald doel verwezenlijkt.” De meeste mensen staan daar nooit bij stil en hebben ook niet het flauwste idee van het werkelijke doel van de aanwezigheid van de mensheid hier op aarde of van het ontzagwekkende, ongelooflijke potentieel van de mens.

Later zou ik erachter komen dat de Kerk inderdaad Gods instrument is om dat allerhoogste doel te verwezenlijken! De mensheid is echter in slaap gewiegd, misleid, blind gemaakt voor dit grote doel! „De god

dezer wereld de zinnen [d.i. het verstand] der ongeloovigen verblind heeft, opdat zij niet zien het klare licht van het Evangelie der heerlijkheid van Christus . . .” (2 Kor. 4:4, *Lutherse Vert.*).

Maar waarom begon Jezus Christus de Kerk? Een kijkje in de wereld waarin Hij werd geboren en waarin Hij leefde, leert ons dat het dezelfde wereld was als waarin u en ik vandaag leven, op twee uitzonderingen na. 1) Deze wereld heeft een ontzaglijke vooruitgang geboekt, met name in deze twintigste eeuw — op het gebied van techniek, wetenschap en industrie; maar 2) ze heeft ook een schrikbarende toename van kwaden en kwalen te zien gegeven. Alle fantastische vooruitgang heeft zich voltrokken op materieel gebied — het werken met stof uit de aardbodem. Alle achteruitgang heeft zich afgespeeld op het geestelijke vlak — op het vlak van het onderlinge menselijke verkeer.

Waarom heeft Jezus de Kerk gesticht? Om Gods instrument te worden teneinde zijn grote doel hier beneden te verwezenlijken — ten laatste om geestelijke vooruitgang en fantastische weldaden, veel ontzagwekkender dan de materiële vooruitgang, te realiseren. Om de problemen, de kwalen, de ontevredenheid en het lijden van de mensheid van deze wereld ten goede te doen keren en uit te bannen — om deze te vervangen door geluk en vreugde, door het voortdurend verlangend uitzien naar het volbrengen van glorievolle dingen zowel geestelijk als materieel — en om een dan gelukkig gemaakte mensheid eeuwig leven dat volledige en vreugdevolle vervulling schenkt te geven!

Wat was er verkeerd met de wereld waarin Christus de Kerk begon? Wat is er zelfs nog veel meer verkeerd met de wereld van vandaag? We dienen te begrijpen hoe deze wereldbeschaving is begonnen. Ze begon met de schepping van de mens!

God had de gewerkte dieren geschapen, elk naar hun eigen aard — „het vee naar zijn aard” (Gen. 1:25), de honden naar de aard van de hond, de olifanten naar de aard van de olifant. Toen zei God (vers 26): „Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis” — naar de aard van God. Maar aan de mens was bij die

fysieke schepping geen goddelijk leven — onsterfelijk, inherent, zichzelf in stand houdend leven — gegeven. Hem werd slechts een tijdelijk fysisch-chemisch bestaan toebedeeld, hetzelfde als de dieren (Gen. 2:7).

Niettemin bood God hem eeuwig goddelijk leven aan! Maar van de mens werd een keuze gevergd.

Het was Gods plan dat in de mens eerst goddelijk karakter moest worden ontwikkeld. Hij werd wel naar de vorm en gestalte van God gemaakt, in tegenstelling tot de dieren, maar toch werd de mens in eerste instantie slechts geschapen als een tijdelijk wezen zoals het dier. Zijn bestaan wordt, evenals dat van dieren, in stand gehouden door de ademhaling. Het tijdelijke leven wordt hem verschaft door het hart dat bloed door zijn lichaam pompt.

Maar in tegenstelling tot de dieren werd aan de mens, als evenbeeld van God, denkvermogen gegeven! Zijn verstand moet, evenals Gods verstand voor God, zijn gedragingen en handelingen besturen, terwijl de dieren uitgerust werden met een automatisch instinct.

De mens verkreeg zijn verstand door een geest, welke in hem werd geplant — een menselijke geest, welke de fysieke hersenen voorziet van denkvermogen.

Deze geest verleent evenwel enkel en alleen het mentale vermogen om stoffelijke kennis te verwerven — kennis om met stof uit de grond te werken. Maar God schiep de mens zo, dat hij een andere Geest nodig heeft — de heilige Geest van God — die het verstand het vermogen schenkt om geestelijke kennis te bevatten — kennis die de mens in staat stelt om een relatie met de geestelijke God te onderhouden en om in goede verstandhouding met andere mensen te leven!

Op veel plaatsen in de Bijbel is er sprake van de menselijke geest, die ieder mens bezit. Job 32:8 zegt: „het is de geest in de stervelingen”. In vers 18 vervolgens: „de geest in mijn binnenste dringt mij” — en in 1 Kor. 2:11 staat dat geen enkel menselijk wezen de kennis zou kunnen verwerken of bezitten, die de mens heeft, zonder de geest van de mens die in hem is. Evenzo kan niemand geestelijke kennis bevatten, anders dan door middel van de heilige Geest van God — die iemand kan ontvangen als Gods gift na oprecht

berouw en geloof — welke noodzakelijk is om geestelijke kennis en karakter te kunnen bevatten. Vers 9 van hetzelfde hoofdstuk vermeldt dat geestelijke kennis het vleeselijk gezinde verstand niet kan binnenkomen door oog, oor of via andere zintuigen, maar zoals vers 10 onthult, dat God geestelijke kennis openbaart via en door middel van zijn heilige Geest.

Deze heilige Geest is de Geest van eeuwig leven zelf, die alles doortrekt — de Geest van goddelijk leven — van zichzelf in stand houdend, inherent leven. Deze werd aangeboden aan de eerste geschapen man en vrouw — Adam en Eva, bij het voorval van de boom des levens en de verboden boom der „kennis van goed en kwaad”.

Toen Adam de boom des levens afwees en de verwerving van geestelijke kennis (goed en kwaad) naar zichzelf toetrok, sloot God de boom des levens af voor de mensheid — onthield Hij haar de gave van zijn heilige Geest (Gen. 3:22-24) — totdat de Tweede Adam, Jezus Christus, zou komen en de straf voor de zonde van de mens in zijn plaats zou betalen!

Dus, beginnende met de mens Adam, bouwde de mens een zuiver menselijke in zijn eigen ogen goede beschaving op, welke geregeerd, beïnvloed en geïnspireerd werd door de onzichtbare Satan, de duivel!

Te beginnen met Adam, ontwierp de mens, slechts beschikkend over de door hem verkrijgbare stoffelijke kennis — en de kennis welke noodzakelijk is voor een goede relatie met zijn naaste en met God ontberend — zijn eigen systeem voor onderwijs en opvoeding van zijn kinderen. In zijn ontwikkeling bleef het onderwijssysteem beperkt tot kennis van het materiele. Door schade en schande maakte de mens ontzagwekkende vorderingen op materieel en technisch gebied. Maar hij was steeds minder in staat om met zijn medemens om te gaan en hij onderhield geen nauwe relatie met zijn Maker.

De mens was eenvoudig niet bezig goddelijk karakter te ontwikkelen!

De mens vormde zijn eigen religies, beïnvloed door Satan die zich voordoet als een engel des lichts maar ondertussen de gehele wereld verleidt (Openb. 12:9).

De mens maakte zijn eigen goden uit hout, steen en andere materialen. De

religies van deze wereld werden alle bedacht.

De mens stelde zijn eigen ideeën op over regeren — om het leven van zijn medemens te leiden. De mens werd evenwel gemotiveerd door egoïsme, de geest van „nemen” — van ijdelheid, begeerte, jaloezie en bittere afgunst, van wedijver, verdeeldheid, geweld en oorlog — van rebellie tegen de weg van God of Gods levenswijze. Gods weg is liefde — de weg van „geven” in plaats van van „nemen” — de weg van samenwerken, dienen en delen. En zo komt het dat menselijke regeringen voordeel proberen te behalen over de rug van andere regeringen en zodoende eindigen in onenigheid, oorlog en vernietiging.

De mens bouwde zijn eigen economische systeem — volkomen tegengesteld aan Gods weg. En de hele wereldeconomie is tegenwoordig ziek. De helft van de wereldbevolking is analfaabeet, noodlijdend, door bittere armoede getroffen en leeft onder mensonterende omstandigheden — velen sterven van honger.

Het sociale systeem van de mens is gebaseerd op „nemen” — ijdelheid, hebzucht, eigenbelang en eigen voordeel ten koste van de medemens.

In zo'n wereld kwam Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God — in feite God in menselijk vlees, maar sterfelijk.

Jezus zei: „Ik zal mijn Kerk bouwen!”

Waarom?

De ongelukkige menselijke beschaving van ontevredenheid, verdriet, frustratie en lijden begon met de fysieke Adam, onder invloed van Satan.

De Kerk is Gods instrument met behulp waarvan Hij de nieuwe beschaving van het Koninkrijk van God — de Wereld van Morgen — aan het bouwen is, een wereld bestaande uit door Gods kracht in goddelijke wezens veranderde mensen! Een wereld van dynamisch geluk en vrede!

Hoe echter startte Jezus Gods Kerk? In zekere zin was Hij haar reeds lang daarvoor begonnen, door middel van de profeten van het oude Israel. Deze vormen samen met de apostelen het fundament van de Kerk waarvan Jezus Christus de hoeksteen is (Ef. 2:20). De geschriften van de profeten waren reeds geschreven en

(Zie verder pagina 21)

CONFRONTATIE IN DE ZUIDATLANTISCHE OCEAAN

door Gene H. Hogberg

In een bliksemsnelle manoeuvre liepen Argentijnse strijdkrachten de onder Brits gezag staande Falkland eilanden onder de voet. Terwijl Engeland terugvecht rijst de bezorgdheid over de wereldwijde uitwerking van dit eigenaardige conflict.

OP HET MOMENT waarop dit ter perse gaat liggen de eerste ernstige gevechtshandelingen tussen de Argentijnse strijdkrachten en het Britse vlooteskader dat zowel Zuid-Georgië als de Falkland eilanden hermetisch van de buitenwereld had afgesloten, al weer geruime tijd achter ons. Op meer dan 14.000 km van Londen had Engeland in de verre zuidelijke Atlantische Oceaan zijn tanden laten zien, in een inleidende poging om deze afgelegen Britse bezittingen, die op 2 april jl. in een razendsnel uitgevoerde overval in de uren voor de dageraad door Argentijnse troepen waren overrompeld en bezet, te heroveren.

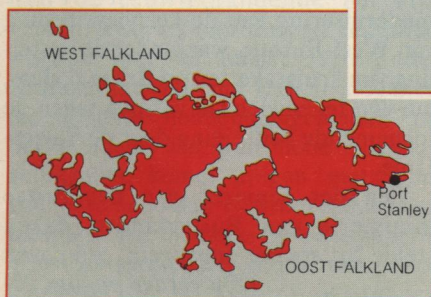
De meest dramatische ontwikkeling tot het ter perse gaan was het tot zinken brengen van Ar-

gentinië's op een na grootste oorlogsschip en enige kruiser, de 13.645 ton metende *Generaal Belgrano*, die in de vroege ochtenduren van 2 mei na te zijn geraakt door twee torpedo's van een Britse onderzeeër tijdens een storm in de golven verdween.

De meeste bemanningsleden van de *Generaal Belgrano* konden uit het ijskoude water van de zuidelijke Atlantische Oceaan worden gered.

Twee dagen later werd de Britse onderzeebootjager H.M.S. *Sheffield* aangevallen en vernietigd door een raket van een Argentijns vliegtuig. Het verlies van het schip plus ongeveer twintig leden van de bemanning was

Falklands uitgeoefend. Al die tijd was Argentinië aanspraak blijven maken op de soevereiniteit over de eilanden,

een gevoelige slag voor het Britse zelfvertrouwen.

Strijdige aanspraken

Tot aan de Argentijnse bezetting hadden opeenvolgende Britse regeringen van 1833 af 149 jaar lang het gezag over de

PT-KAART DOOR MATTHEW FAULKNER

waarbij het zich beriep op de oudere rechten die al in de achttiende eeuw door Spanje waren opgeëist en waarvan het zich de erfgenaam voelde.

De invloed van de Spaanse cultuur op de Falkland-archipel, die circa 3½ maal zo klein is als Nederland, is altijd minimaal geweest. De bevolking van de Falklands telt ongeveer 1800 zielen, en de meeste inwoners zijn van Britse afkomst. Van meer dan 1000 van deze mensen ligt de bakermat in dit

territorium, en wel in 1850 of eerder.

Het leven van de Falklanders op de drassige, boomloze en grotendeels met gras bedekte bodem van de twee bewoonde eilanden (in totaal telt de archipel er 200) was niet gemakkelijk. De helft van de mannen is betrokken bij de schapenteelt; de uitvoer van wol, afkomstig van de 640.000 schapen die het eiland telt vormt dan ook letterlijk de enige export.

Wat de Falkland eilanden tekort komen aan opwinding en zonneschijn (het regent er 200 dagen per jaar) werd — tot nu toe — gecompenseerd door een rustig leven, ver van de problemen van de buitenwereld. Een op de Falklands geboren „kelper” (zoals de eilandbewoners zich noemen wegens de overvloedig voor de kust voorkomende kelpwieren) beklemtoonde in een gesprek met een verslaggever dat zijn familie al vijf generaties lang op de Falklands woont. Hij voegde eraantoe: „we dachten altijd dat het het vredigste plekje op aarde was.”

De Argentijnse bezetting van de Falklands verstoortte het rustige, eenzame leventje van de eilandbewoners.

Bezetting gevolg van Britse zwakte

Het dispuut over de Falklands is in wezen een gevolg van verstoord machtsevenwicht. Toen Groot-Brittannië nog sterk was, durfde Argentinië niet tot de aanval over te gaan. Van 1833 tot (minstens) het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog was Engeland veel en veel sterker dan Argentinië. Dit vormt de verklaring waarom geen enkele Argentijnse regering in de praktijk veel meer kon doen dan de claim in stand houden.

Toen kwam de na-oorlogse ontmanteling van het Britse koloniale rijk, plus de stelselmatige inkrimping van de Royal Navy die verafgelegen vliegepatjes van eilanden zoals de Falklands voor het Britse rijk moest behouden.

Eerder dit jaar gaven de Argentijnen te verstaan dat ze zich door het eeuwige Britse getreuzel met de onderhandelingen over de toekomst van de eilanden weleens gedwongen zouden kunnen zien geweld te gebruiken om de *Malvinas*, zoals de Argentijnen ze noemen, weer in hun bezit te krijgen. Wat dat betreft werden de Britten in hun slaap verrast. Zij beschikten niet over voldoende militaire sterkte in de zuidelijke Atlantische Oceaan om een

volgens de geruchten ophanden zijnde invasie het hoofd te bieden.

Vijf jaar geleden vreesde de toenmalige Britse regering van minister-president James Callaghan een soortgelijke stap van Argentinië. De heer Callaghan en zijn minister van Buitenlandse Zaken, David Owen, gaven drie Britse fregatten opdracht van de Middellandse Zee naar de zuidelijke Atlantische Oceaan op te stomen. De onmiddellijke bedreiging liet af.

Deskundigen zijn van mening dat de Britten opletterend hadden moeten zijn jegens de „tekenen des tijds” in Argentinië. De snel verslechterende economische situatie van het land — met een inflatie die met 140% per jaar om zich heen sloeg — en de leegstand van de helft van de Argentijnse fabrieken lokten in Buenos Aires en elders grote demonstraties uit. De roep om economische hervorming en terugkeer tot burgerlijk bestuur vormde een duidelijke aanwijzing dat de voortdurend impopulairder militaire regering al spoedig in actie zou komen om de eilanden weer in Argentijns bezit te brengen. Dat is namelijk het enige onderwerp dat de voor het overige zeer verdeelde Argentijnse samenleving bindt.

De regering van generaal (en president) Leopoldo Galtieri speelde haar patriottische troefkaart uit slechts twee dagen nadat grote menigten tegen haar hadden gedemonstreerd. De Londense *Times* schreef daarover in een hoofdartikel dat de invasie „een weerspiegeling vormde van het onvermogen van de Argentijnse regering om het volk tevreden te stellen zonder fantasierijke afleidingsmanoeuvres op touw te zetten”.

The Times wees er bovendien op dat de Argentijnen „in actie kwamen niet omdat Engeland plotseling haar verdediging van de Falkland eilanden had teruggetrokken — er was nooit een verdediging — maar omdat iets hen ervan had overtuigd dat wij niet langer de wil hadden of zelfs maar in staat waren om in geval van een aanval terug te slaan”.

Het Britse prestige — Englands reputatie van een grootmacht — was te diep gezakt om de aanval te kunnen verhinderen.

Britse kritiek op de Verenigde Staten

Terwijl de Britse regering zich erop

voorbereidde geweld tegenover geweld te stellen, was zij bereid de Verenigde Staten een kans te geven het conflict te regelen door onderhandeling.

De posities van de strijdende partijen bleken echter zo stevig vast te liggen — voor beiden stond niet minder op het spel dan de nationale eer en de overlevingskansen van de betrokken regeringen — dat de inspannende pendeldiplomatie van de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Alexander Haig tussen Londen en Buenos Aires (18 uur vliegen van elkaar) buitengewoon moeilijk bleek.

Zowel de Britse regering als de pers en de publieke opinie (aanvankelijk als één man verenigd) hadden begrip voor de Amerikaanse wens, de vrede op het westelijk halfrond te bewaren. Maar er manifesteerde zich een toenemende ontevredenheid over wat men in Engeland zag als een „kat uit de boom kijken” door de Verenigde Staten, en over de klaarblijkelijke onwil van Amerika om Argentinië — zonder enig twijfel de agressor — de tanden te laten zien.

De Britten wezen erop dat zij de hele 20e eeuw „door dik en dun” Amerika hadden gesteund. Steeds wanneer Amerika zijn vrienden om soortgelijke steun had verzocht, had Engeland die gegeven — zij het dat die steun soms zeer kostbaar was gebleken.

In de jongste tijd stond de Thatcher-regering bijvoorbeeld vierkant achter de handelssancties tegen de Sovjet-Unie wegens haar invasie van Afghanistan; evenzeer had Engeland de Amerikaanse oproep voor een boycott van de Olympische Spelen van 1980 in Moskou gesteund, om niet te spreken van de Amerikaanse reactie op de staat van beleg in Polen.

Ook steunde Engeland de sancties tegen Iran tijdens de crisis rond de gijzeling van het personeel van de Amerikaanse ambassade. Ook stond mevrouw Thatcher vastberaden achter de omstreden Amerikaanse oproep voor modernisering van de kernbewapening van West-Europa, waaronder de opstelling van kruisraketten op Britse bodem, om een tegenwicht te vormen tegen de toenemende bedreiging door de Sovjet-Unie.

Een der senioren van het Britse ministerie van Buitenlandse Zaken stelde het zonder omwegen: „wij gaven
(Zie verder pagina 25)

Wat Howard Hughes met zich meenam toen hij stierf

door Herbert W. Armstrong

Howard Hughes nam niets van zijn materiële rijkdom met zich mee; hij nam echter wel iets mee, evenals u zult doen.

Howard Hughes zal opnieuw tot leven komen. En dat zullen alle mensen die sinds Adam tot nu toe gestorven zijn. En evenals Howard Hughes, namen ook alle mensen iets met zich mee toen zij stierven. Met andere woorden, u bent op het ogenblik iets in uw leven aan het vormen wat dit huidige bestaan zal overleven.

Het is voor iedereen belangrijk om te weten wat dit iets is.

Wat valt er te zeggen over het raadsel van het leven na de dood? De diverse religies hebben daar verschillende ideeën over. Sommige religies geloven in de zielsverhuizing. Een andere religie zegt dat u naar een plaats, genaamd vagevuur, gaat, dat als een doorgangshuis fungeert, om daarna naar een gelukzalige hemel gezonden te worden om voor eeuwig op te gaan in „zalig” nietsdoen, in behaaglijke rust. Veel protestanten geloven dat „alle doden die niet verlost zijn” naar de eeuwigbrandende hel zijn gegaan, waar zij voortdurend gepijnigd worden met de meest folterende, ondraaglijke pijnen, terwijl degenen die „Christus hebben aangenomen” op het moment van hun dood naar de gelukzalige hemel gingen met niets anders te doen dan voortdurend, in een toestand van hemelse gelukzaligheid, naar het glorierijke gelaat van Jezus Christus op te kijken. Miljoenen anderen hebben geen enkel idee. Vele

van hen willen er gewoon niet over nadenken.

Niettemin heeft dit vraagstuk alles te maken met uw leven, *nu* — met het werkelijke doel ervan — met de reden waarom u geboren bent. U zult dan ook de dag betreuren dat u het ware antwoord hebt genegeerd of verworpen.

Een zeker iemand wilde weleens weten hoe de vork in de steel zat. Hij zei bij zichzelf: „Laat ik er eens over nadenken, ik heb nooit bewezen gezien dat God bestaat. Stel je voor dat de evolutionisten gelijk hebben en er geen Schepper bestaat — geen intelligente en soevereine geest die alles wat bestaat, heeft ontworpen, geordend en geschapen — en dat het allemaal bij toeval is ontstaan?”

Hij maakte een grondige, diepgaande studie van de evolutietheorie en van de Bijbel, als leerboek over de schepping. Hij was vastbesloten om achter de waarheid te komen — om zekerheid te krijgen — om bewijs te vinden!

Ik was diegene. Ik volsta hier met te zeggen dat ik dat bewijs heb gevonden en het nu deel met hen die er belang in stellen. Bovendien *heb ik bewezen* dat in de oorspronkelijke tekst van de Bijbel inderdaad God aan het woord is — en de waarheid openbaart aan hen die er belang in stellen. Ik geef u hier Gods geopenbaarde waarheid.

Multimiljonair Howard Hughes stierf. Adam en Eva en al hun nakomelingen zijn gestorven, uitgezonderd de huidige generaties.

Ze zullen echter allemaal opnieuw tot leven komen. God onze Maker

onthult ons, dat in de eerste mens Adam allen sterven. Hij zegt: „En zoals het de mensen beschikt is, éénmaal te sterven en daarna het oordeel” (Hebr. 9:27). En opnieuw: „Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden” door een opstanding van de doden (1 Kor. 15:22). God openbaart helder en duidelijk dat allen die sterven weer opgewekt zullen worden. Onze Maker stelt de zekere hoop op leven na de dood in het vooruitzicht door een opstanding van de doden — van degenen die van Christus zijn, op het moment van zijn nu spoedige terugkomst naar de aarde; en van de anderen in een latere opstanding ten oordeel (1 Kor. 15:23-24; Openb. 20:11-12).

Er is een heel hoofdstuk in de Bijbel aan de opstanding gewijd: 1 Korinthe 15. Dit hoofdstuk geeft antwoord op de vraag: „met wat voor lichaam worden zij opgewekt?” God antwoordt dat zij niet met hetzelfde lichaam zullen worden opgewekt als waarmee zij stierven, maar dat God hen een nieuw lichaam zal geven. Degenen in wie de heilige Geest van God woonde — die werden geleid door zijn Geest — zullen komen met een geestelijk lichaam (Filipp. 3:21; Joh. 3:6) en de anderen, duizend jaar later met een lichaam van vlees en bloed — stoffelijk, zoals ze in dit leven waren (Ezech. 37). Allen zullen er evenwel precies zo uitzien als in dit leven — zoals bleek uit de verheerlijking van Jezus voor de ogen van zijn discipelen.

Maar als de doden niet met hetzelfde lichaam zullen worden opgewekt als

waarmee ze stierven, hoe kunnen zij dan ofwel tot onsterfelijk goddelijk leven ofwel als sterfelijke mensen bestemd voor het grote laatste oordeel worden opgewekt? Hoe zullen zij geoordeeld kunnen worden, als zij dan niet de kennis zullen bezitten, zoals zij die bezaten, en niet zullen weten, wat zij wisten, in dit leven? Hoe geoordeeld, als het karakter dat tijdens dit leven in hen gevormd werd niet eveneens intact blijkt in de opstanding?

Om dit „mysterie” te begrijpen, dienen we te weten wat God openbaart — wat professionele psychologen echter niet weten — over de menselijke geest.

Howard Hughes heeft gedurende zijn leven een bepaald karakter opgebouwd. Adam en Eva eveneens. En iedereen die ooit geleefd heeft. U bent op dit moment ook bezig met het bouwen van een bepaald karakter — een goed of een slecht karakter of een mengeling van beide. En dat is nu wat u met u mee zult nemen, wanneer u sterft! Karakterontwikkeling is dan ook het werkelijke doel van dit huidige, sterfelijke, tijdelijke, fysieke bestaan.

Van dag tot dag, van uur tot uur, van jaar tot jaar bent u een bepaald karakter aan het ontwikkelen.

Indien u daarin geen belang stelt, zult u in het laatste oordeel komen, waaraan niemand zal ontkomen! „Daar zal het geweest zijn en het tandengeknars” (Lukas 13:28).

Maar hoe staat het met dat laatste oordeel? En als het lichaam dat sterft, niet het lichaam is, dat in de opstanding komt, hoe kunnen dan het uiterlijk, geheugen en karakter bewaard blijven en doorgegeven worden aan het nieuwe lichaam?

Op deze vitale vraagstukken kan de wetenschap u geen antwoord geven. Het onderwijssysteem kan u hierover niet leren — het bezit de kennis niet. Psychologen weten het niet! Maar God, onze Maker, openbaart de antwoorden!

Ten eerste dienen we te begrijpen wat het menselijk verstand is. De hersenen van de gewervelde dieren zijn gelijk aan die van de mens. Dierlijke hersenen variëren evenals menselijke hersenen in omvang. Maar het ontwerp, de samenstelling en de hele structuur ervan zijn gelijk. Ze zijn van gelijke kwaliteit. De hersenen van een olifant, dolfin of walvis zijn wel groter, maar qua ontwerp en structuur gelijk

aan de menselijke hersenen. Desondanks kunnen dieren niet denken, redeneren, plannen, ontwerpen en geen beslissingen nemen. Ze bezitten niet de wilskracht, de motivatie en de houding die de mens bezit. Wat bepaalt nu het verschil tussen het menselijk verstand en het dierlijke brein?

De wetenschap kan geen fysieke basis voor dit immense verschil ontdekken. Want de wetenschap kan alleen onderscheiden wat gezien, gehoord, geproefd, gevoeld of geroken wordt. En het verschil, dat aan de menselijke hersenen de psyche of de intelligentie, en de denkprocessen verleent is niet iets fysieks maar iets geestelijks. Geest kan niet gezien, geproefd, gehoord, geroken of gevoeld worden. De wetenschapper weet niets van geest af. Dat is de reden waarom de wetenschap het bestaan van geest negeert. De wetenschap is beperkt tot het fysieke en materiële. God is niet fysiek of materieel, maar geest — onzichtbaar! Geestelijke waarheden zijn niet fysiek of materieel, maar geestelijk — volkomen buiten het gebied van de materiële wetenschap!

De wetenschap heeft totaal geen kennis van de dingen van God — heeft geen inzicht in geestelijke kennis. Dergelijke waarheden zijn dwaasheid voor de wijzen van deze wereld (1 Kor. 2:14). Toch zijn ze waar! Ze bevinden zich eenvoudig buiten het gezichtsveld van de materialist. Hij verkeert hierover in onwetendheid! Eigenlijk is het hoogontwikkelde verstand van de wetenschapper „slechts voor de helft aanwezig”. Hij mag dan veel kennis van het fysieke bezitten, hij verkeert echter in onwetendheid aangaande geestelijke kennis! Dit zegt de Maker over de wijzen van de wereld.

God openbaart dat het menselijk verstand incompleet werd geschapen. De eerste man, Adam, werd in tweeërlei opzicht incompleet geschapen. Eén doel van zijn schepping en bestaan was de voortplanting van zijn soort. Maar de mens kan zich niet alleen voortplanten. Hij was incompleet. Hij was slechts van het manlijke geslacht. Er diende een vrouw met hem verenigd te worden voor de voortplanting. Daarom schiep God een vrouw voor hem, Eva.

Adam's verstand was eveneens incompleet. In hem was een geest. Een dergelijke geest is niet aanwezig in dieren. Nee, de dierlijke hersenen zijn uitgerust met een automatisch instinct, dat de mens niet heeft. De geest in de

mens verleent de menselijke hersenen het intellect — het geestelijke aspect. Een dergelijke geest is in ieder mens vanaf zijn geboorte aanwezig. Ik noem het de menselijke geest.

U kunt op vele plaatsen in de Bijbel over deze geest lezen. In Job 32:8: „het is de geest in de stervelingen”. In vers 18 van hetzelfde hoofdstuk: „de geest in mijn binnenste dringt mij”. Dat wil zeggen, leidt, dwingt of adviseert mij.

De menselijke geest kan niet zien, denken of horen. De hersenen zien door de ogen, horen door de oren, etc. De fysieke hersenen denken door middel van de geest, maar de geest zelf denkt niet. Toch kunnen de dierlijke hersenen niet denken, zoals die van de mens, of over menselijke kennis beschikken. De menselijke geest verleent de hersenen het psychische vermogen om te denken, te kennen, te redeneren en beslissingen te nemen.

In 1 Korinthe 2:9 staat: „Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart [verstand] is opgekomen, al wat God heeft bereid voor de degenen, die Hem liefhebben” [geestelijke kennis]. Op welke wijze kan inzicht worden verkregen in geestelijke kennis? Het volgende vers: „óns heeft God het geopenbaard door de Geest” — de heilige Geest van God.

De sterfelijke mens kan materialistische kennis verwerven. Hoe? Met de vijf zintuigen? Nee! De koe, de olifant en de hond horen, zien, en bezitten alle vijf zintuigen — toch kan het stomme dier geen materialistische kennis bevatten als wiskunde of scheikunde of andere natuurwetenschappen. Waarom niet? Ze zien, horen, proeven, ruiken en voelen en toch zonder er begrip van te hebben. Hoe kan een mens deze dingen dan wel bevatten?

Voor het antwoord hierop moeten we verder lezen in het bovengenoemde bijbelgedeelte, vers 11: „Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is?” Het stomme dier heeft dezelfde vijf zintuigen en bezit hersenen van gelijke hoedanigheid en soortgelijk ontwerp als de mens, toch kan het dier niet de kennis opnemen, als het menselijk verstand. Een mens zou dit ook niet kunnen, als hij niet de menselijke geest bezat, die in hem is, maar niet in het dier.

Lees nu de laatste helft van hetzelfde 11^e vers: „Zo weet ook niemand, wat in
(Zie verder pagina 23)

Wat bedoelt u precies met

„ARMAGEDDON”?

door Keith W. Stump

De werkelijke betekenis van dit vaak verkeerd gebruikte bijbelse woord is weinig bekend.

Het woord *Armageddon* is nagenoeg iedereen bekend.

Staatslieden, wetenschapsmensen en generaals waarschuwen voor het angstaanjagende vooruitzicht van een „nucleair Armageddon” dat de mensheid van het aardoppervlak kan wegvagen.

Veel mensen waren er destijds van overtuigd dat de Eerste Wereldoorlog — en later de Tweede Wereldoorlog — zou eindigen met Armageddon. In onze tijd geloven sommige mensen dat Armageddon de beslissende slag tussen het democratische Westen en het communistische Oosten zal zijn.

Maar wist u dat er *nergens* in de Bijbel — van Genesis tot Openbaring — enige sprake is van een toekomstige „Slag bij Armageddon”?

Weliswaar openbaart de Bijbel een grote militaire confrontatie die aan het eind van ons tijdperk zal plaatsvinden! Maar deze wordt niet de Slag bij Armageddon genoemd.

Heuvel van Megiddo

Het woord *Armageddon* komt slechts één keer in de hele Bijbel voor: in Openbaring 16:16. Daar staat in de Statenvertaling het volgende te lezen:

„En zij hebben hen [de koningen van de wereld en hun legers — zie de

voorgaande verzen] vergaderd in de plaats, welke in het Hebreeuws genaamd wordt Armageddon.”

We zien hier dat Armageddon in de Bijbel wordt omschreven als een *plaats*, niet als een gebeurtenis. Het is een plaats waar legers *zich verzamelen*. Maar let erop dat er niet over

ORIENT PRESS FOTO

Armageddon wordt gesproken als slagveld, als een daadwerkelijk toneel van gevechten.

Waar bevindt zich deze plaats genaamd Armageddon?

Het woord *Armageddon* is de Griekse vorm van het Hebreeuwse woord *Har Megiddon*, dat „heuvel (of berg) van Megiddo” betekent. Megiddo is een oude stad in Palestina. In de huidige staat Israël ligt zij aan de zuidelijke rand van de grote uitgestrekte vlakte van Jizreël (of Esdremon).

Megiddo ligt ongeveer 90 km ten noorden van Jeruzalem, en ongeveer 25 km landinwaarts van de Middellandse Zee.

Vanaf de reusachtige puinheuvel van Megiddo, die tegenwoordig de plaats van de oude stad markeert, heeft men een indrukwekkend uitzicht over de vlakte van Jizreël die zich tot in de verte naar het noordwesten uitstrekt (zie foto's). Jizreël is Israëls grootste en vruchtbaarste vlakte en er wordt vaak eenvoudig naar verwezen als Ha'emek, „de vlakte”.

Oud slagveld

In de Oudheid was Megiddo een stad van grote betekenis. Zij lag op het strategische kruispunt van belangrijke militaire en karavaanroutes. De Via Maris, de oude kustweg waarmee Egypte in verbinding stond met Damascus en het oosten, liep bij Megiddo door de vlakte van Jizreël.

Gezien de strategische ligging van het gebied is het niet verrassend dat de vlakte bij Megiddo sinds de vroegste geschiedenis het toneel van roemruchte veldslagen is geweest. Het is een van 's werelds bloedigste slagvelden. Sommige geschiedkundigen denken dat er daar in de loop der geschiedenis meer slagen zijn geleverd dan op enige andere plek der wereld!

In de Bijbel wordt Megiddo voor het eerst genoemd in Jozua 12:21. Het was een der steden van de Kanaänitische koningen die aan het einde van de 15e eeuw v.Chr. door Jozua en de Israëlieten werden verslagen.

Ongeveer twee eeuwen later was de

vlakke bij Megiddo de plek van een gewichtig treffen tussen de Kanaänitische legeraanvoerder Sisera en de Israelitische legers onder Debora en Barak (Richteren 4 en 5). Deze historische confrontatie, die terecht een „slag bij Armageddon” kan worden genoemd, eindigde met een verpletterende nederlaag van de Kanaänieten.

In de 10e eeuw v.Chr. werd de stad door koning Salomo versterkt als een militair centrum met grote wagenstallen (1 Kon. 9:15). Men schat dat er zo'n 450 paarden konden worden ondergebracht. Drie eeuwen later werd koning Josia van het oude Juda in de vlakke van Megiddo door Egyptenaren gedood (2 Kon. 23:29).

Deze veldslagen en nog andere, die zowel door de Bijbel als door wereldlijke bronnen worden genoemd, hebben de vlakke van Megiddo een beruchte reputatie verschaft. Het werd een symbool van oorlog.

Zelfs in na-bijbelse tijden — met inbegrip van deze eeuw — is de strategische vlakke het toneel van grootschalige confrontaties geweest.

Tegen het einde van de Eerste Wereldoorlog, op 19 september 1918, behaalde de Britse generaal Viscount Allenby een belangrijke overwinning op de Turken in de Slag bij Megiddo. De journalist Lowell Thomas verwijst in zijn boek *With Allenby in the Holy Land*, naar dit treffen als de „Slag bij Armageddon”, ofschoon hij geen bijbelse vervulling van profetie bedoelde. „Allenby was een meesterlijk strateeg”, aldus citeerde Lowell Thomas als verwijzing naar de strategische ligging van Megiddo een deelnemer aan de strijd.

De zeven laatste plagen

Laten we nu eens zien wat de profetieën over dit oude slagveld inhouden.

Het boek Openbaring beschrijft een reeks dramatische en catastrofale gebeurtenissen die voorafgaan aan de terugkeer naar deze aarde van Jezus Christus om de regering van God te herstellen en de wereld vrede te brengen. (Vraag om ons gratis boekje *Het boek Openbaring eindelijk ont-huld* voor de details.)

Tot deze gebeurtenissen behoort het blazen op zeven profetische bazuinen (Openb. 8-10), die Gods directe ingrijpen in de menselijke aangelegenheden symboliseren.

De zevende en laatste bazuin kondigt de Wederkomst van Jezus Christus aan die zijn heerschappij op aarde zal vestigen (Openb. 11:15; 1 Kor. 15:52; 1 Thess. 4:16). Deze bazuin zal tevens het begin zijn van een serie goddelijke maatregelen, bekend als „de zeven laatste plagen” (Openb. 15 en 16).

Deze zeven laatste plagen, die bedoeld zijn om een opstandige mensheid tot inkeer te brengen, worden symbolisch uitgebeeld door zeven schalen met vloeistof erin. Deze schalen worden door zeven engelen op een verdorven aarde „uitgegoten”. Tragisch genoeg zal de mensheid als geheel blijven weigeren zich van haar zonden te bekeren!

De zesde van deze schalen of plagen wordt in Openb. 16:12 beschreven en brengt ons naar Armageddon:

„En de zesde goot zijn schaal uit op de grote rivier, de Eufraat, en zijn water droogde op, zodat de weg bereid werd voor de koningen, die van de opgang der zon komen.”

Het is belangrijk om de betreffende geografische situatie te begrijpen. De Eufraat ontspringt in Turkije, stroomt over een afstand van 2700 km door Syrië en Irak naar het zuidoosten en mondt uit in de Perzische golf.

Over de droge rivierbedding zullen „de koningen van de opgang der zon” komen met hun legers — een geprofeeteerde Euraziatische confederatie van communistische landen.

Deze confederatie zal een militaire aanval ondernemen, gemotiveerd door bepaalde geopolitieke bedoelingen. Maar een niet-waargenomen macht achter de schermen zal de uiteindelijke motivatie van hun acties zijn:

Volgens Openbaring 16:14 zijn het *demonische geesten* die „de koningen der gehele wereld” zullen beïnvloeden om zich voor de strijd te verzamelen. Deze geesten zijn gevallen engelen die Lucifer (Satan) zijn gevolgd in zijn opstand tegen God (Jes. 14:12-14; Ezech. 28:12-17; Openb. 12:4). Zij zullen de wereldleiders opstoken zich voor de oorlog gereed te maken. De legers van de wereld zullen zonder het te weten hun pionnen zijn.

De God des hemels zal deze misleidende demonen toestaan de koningen van de gehele wereld (en ook de Verenigde Naties!) met hun legers naar Armageddon te laten oprukken, zoals we reeds eerder in Openbaring 16:16 lazen.

Maar de slag zelf zal niet bij Armageddon plaatsvinden!

Ondertussen zal een andere grote militaire macht met zijn bondgenoten in het Midden-Oosten zijn om de naderende „koningen van de opgang der zon” tegen te houden.

Deze macht wordt in de Bijbel aangeduid als „het beest” — een machtige unie van Europese naties of groepen naties die tijdens de laatste dagen van de beschaving van deze wereld zal opkomen (Openb. 17:12-14). Deze Europese macht — die geleid wordt door een militaire superdictator die in de profetie eveneens „het beest” wordt genoemd — zal de laatste herleving van het middeleeuwse Heilige Roomse Rijk zijn.

Met het beest zal een grote wonderen verrichtende religieuze figuur samenwerken; deze wordt de valse profeet genoemd (Openb. 13:13-14; 16:13; 19:20; 2 Thess. 2:3-4). Deze charismatische figuur zal heersen over een groot eeuwenoud vals religieus systeem dat in de Bijbel „het grote Babylon” wordt genoemd (Openb. 17:5).

Al eerder zal het beest grote delen van het Midden-Oosten hebben veroverd en daar een steunpunt hebben opgericht (Dan. 11:40-43). De profeet Daniël verwijst naar dit beest van de eindtijd als „de koning van het Noorden”.

„Doch”, vervolgt Daniël, „geruchten uit het oosten en uit het noorden zullen hem [het beest] ontstellen . . .” (Dan. 11:44). Het beest zal door de macht van het communistische Oosten worden uitgedaagd!

Het gevolg?

„. . . zodat hij [het beest] in grote grimmigheid zal uittrekken om velen te verdelen en te vernietigen” (vers 44).

Het beest en zijn bondgenoten zullen optrekken om de naderende legers van „de koningen van de opgang der zon” het hoofd te bieden. Het toneel zal in gereedheid worden gebracht voor een wanhopige slag om

FOTOS DOOR SYLVIA OWEN - PT

ARMAGEDDON — de heuvel van Megiddo — ligt 90 km. ten noorden van Jeruzalem en ziet uit op de wijde vlakte van Jizreël. Hier zullen de legers der wereld bijeenkomen voor de geprofeteerde eindstrijd. Vanaf de heuveltop, de plaats van de oude stad Megiddo, heeft men een imposant uitzicht over de vlakte, die ook wel de vlakte van Esdrelon wordt genoemd (onder). Het Kidrondal (boven) bij Jeruzalem zal de plaats van de beslissende slag tegen de terugkerende Christus zijn.

te beslissen wie de wereld zal beheersen!

(Voor het antwoord op de vraag waarom de legers van de Verenigde Staten hier niet bij betrokken zullen zijn, kunt u schrijven om ons gratis boek *The United States and Britain in Prophecy*.)

De wereld zal op de drempel staan van de meest verschrikkelijke veldslag van de hele geschiedenis! Zouden de enorme krachten van de legers van de wereld daadwerkelijk ontketend wor-

den, dan zou *wereldomvattende vernietiging* het gevolg zijn! *Geen vlees* zou het overleven (Matth. 24:22)!

Satan's oogmerk om al het leven van deze aarde te vernietigen zou dan worden verwezenlijkt!

De oorlog op de grote dag van de Almachtige God!

Maar er zal bij Armageddon *geen slag* worden geleverd!

De zevende bazuin, waarmee het toneel voor de confrontatie bij Megiddo wordt opgezet, kondigt tevens de Wederkomst van Jezus Christus aan! Hij — Jezus Christus — zal van de hemel neerdalen op de Olijfberg bij Jeruzalem (Zach. 14:4; Hand. 1:11-12).

Openbaring 11:15: „En de zevende engel blies de bazuin en luide stemmen klonken in de hemel, zeggende: Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden.”

De twee grote militaire mogendheden van deze wereld — die klaar staan om elkaar te bevechten voor de wereldheerschappij — zullen plotseling geconfronteerd worden met wat zij, met hun misleide verstand, zullen beschouwen als een gemeenschappelijke „vijand”: de terugkerende Jezus Christus! In Jeruzalem zal Jezus *zijn* heerschappij over de wereld afkondigen!

Wat is de reactie van de verzamelde legers bij Megiddo?

„En de volkeren waren *toornig* geworden...”, verklaart Openbaring 11:18. De mensen zullen zich niet aan Gods heerschappij willen onderwerpen! Zij zullen Jezus Christus — die zij als de Antichrist zullen beschouwen — en diens legers van engelen dan ook trachten te verslaan.

In plaats van elkaar te bestrijden zullen het Beest en de koningen uit het oosten de strijdmachten bijeenvoegen en „zullen oorlog voeren tegen het Lam” (Openb. 17:14).

Vanaf het verzamelpunt bij Armageddon zullen de legers van de wereld optrekken tegen Jezus Christus zelf.

Waar zal die grote slag plaatshebben? De profeet Joël geeft het

antwoord. U kunt dat lezen in Joël 3:1-2, 9-14.

De strijd, waarbij „alle volken” betrokken zijn, zal plaatshebben *in het dal van Josafat!* Dit diepe dal ligt ten oosten van Jeruzalem, tussen de stad en de Olijfberg (zie foto). Het staat thans bekend als het Kidron-dal.

Josafat betekent „oordeel van de Eeuwige”. De opstandige en onbekeerlijke volken van deze wereld zullen daar door God voor hun ongehoorzaamheid worden *geoordeeld!*

De legers van de wereld zullen zich *op Jeruzalem* richten om Jezus Christus te bestrijden. Hij zal niet naar het noorden, naar Armageddon gaan om met hen te vechten; zij zullen naar het zuiden optrekken tegen Hem!

Deze confrontatie wordt in de Bijbel aangeduid als „de oorlog op de grote dag van de almachtige God” (Openb. 16:14). Het is niet de „slag bij Armageddon” omdat er bij Armageddon helemaal geen slag zal plaatshebben!

Zacharia 14:12-13 geeft een treffende beschrijving van deze bovennatuurlijke confrontatie bij Jeruzalem met de legers van de wereld. Door wantrouwen en angst zullen zij zich tegen elkaar keren, terwijl hun vlees ontbindt en hun ogen niets meer kunnen zien! „Dan zal dit de plaag zijn, waarmee de Here alle volken zal treffen, die tegen Jeruzalem zijn uitgerukt: Hij zal ieders vlees, terwijl hij nog op zijn voeten staat, doen wegteren, en ieders ogen zullen wegteren in hun kassen, en ieders tong zal wegteren in zijn mond.”

Lees Openbaring 19:11-21 voor een verdere beschrijving van de gebeurtenissen die op die dag zullen plaatshebben.

De opstandige legers van deze wereld zullen volkomen verslagen worden!

Dan het goede nieuws

De als *Koning der koningen en Heer der heren* (Openb. 19:16) in macht en heerlijkheid teruggekeerde Jezus Christus zal krachtig ingrijpen om deze Godverwerpene wereld van zelfvernietiging te redden. Hij zal degenen vernietigen die de aarde door nucleaire oorlog zouden hebben vernietigd.

(Zie verder pagina 28)

Een dynamische nieuwe kracht is door het Vaticaan de arena van de Europese politiek binnengeleid.

De betekenis hiervan wordt door de wereldpers vrijwel geheel over het hoofd gezien. Vele bisschoppen — en zelfs kardinalen — van de Rooms-Katholieke Kerk onderschatten het gewicht ervan.

Toch kan dit heel goed tot het *grootste nieuws* van de jaren 80 behoren!

Deze nieuwe kracht wordt gevormd door de pauselijke inzet — een „missie” — tot het *verenigen van Europa* in zowel politiek als religieus opzicht!

Het toneel wordt in gereedheid gebracht voor verreikende veranderingen — de gewichtigste in de geschiedenis van Europa sinds de Protestantse Reformatie!

Een instituut met problemen

De afgelopen twintig jaar hebben het gezag en de eenheid van de Katholieke Kerk gevoelige schokken ondergaan. Onder het vernis van het enthousiasme en de bewondering voor de Paus tijdens diens buitenlandse reizen schuilt een diepverdeeld instituut. De Paus wordt wijd en zijd bewonderd — maar niet altijd gehoorzaamd.

De sluizen van onvrede werden geopend door het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965), dat de weg vrijmaakte voor de crisis die momenteel de Katholieke Kerk beheerst. De naar vernieuwing strevende paus Johannes XXIII had het concilie [— een algemene bijeenkomst van de bisschoppen van de Kerk —] bijeengeroepen teneinde de Kerk „bij de tijd te brengen” en te werken aan een geestelijke herleving.

Hij stierf echter en de „frisse wind” waarmee hij de Kerk hoopte te bezielen sloeg om in een verwoestende wervelwind.

De voortdurende problemen van geboorteregeling, abortus, echtschei-

ding, celibaat, homosexualiteit, vrouwen in het priesterschap, politiek activisme van de priesters, de pauselijke onfeilbaarheid en de verdeling van kerkelijke macht waren achtereenvolgende struikelblokken voor de Kerk. Verschillen tussen traditionalisten, conservatieven, progressieven en radicalen brachten scheuren aan in de instelling van het pausdom.

Hierop doelde paus Paulus VI toen

De komende

RELIGIEUZE EENHEID IN EUROPA

door Keith W. Stump

Er zijn krachten op gang gebracht die het uiterlijk van Europa drastisch zullen veranderen — en tevens de rol van de Rooms-Katholieke Kerk!

hij vlak voor zijn dood enigszins cryptisch opmerkte: „De Duivel is de kerk binnengedrongen, er is rook rond het altaar.”

Velen, zelfs in de hogere rangen van de kerkelijke hiërarchie, blijven zich aangaande de toekomst onzeker en bezorgd voelen.

Gemeenschappelijke behoefte

Terzelfdertijd staat Europa zelf op een historisch kruispunt.

Als gevolg van politieke en ideologische verdeeldheid en de aanhoudende ernstige economische en militaire pro-

blemen wordt Europa geconfronteerd met een latent explosieve toestand. De vrees voor de toekomst wordt onder de Europeanen steeds groter.

Evenals de Katholieke Kerk, wordt Europa verzwakt door de heersende verdeeldheid. En zowel prelaten als politici beseffen dat een huis dat tegen zichzelf verdeeld is, *niet kan standhouden*.

Met het oog op deze verdeeldheid gaan er binnen Europese politieke kringen en binnen de Katholieke Kerk stemmen op voor *eenheid*.

Het probleem is evenwel *hoe* deze ongrijpbare eenheid kan worden bereikt. Hoe kunnen de kloven — zowel die binnen de kerk als die binnen Europa zelf — worden gedicht?

Het recente verleden voorspelt niet veel goeds voor de toekomst. Op louter politieke gronden zijn de Europese naties niet in staat gebleken zich te verenigen. De Europese Economische Gemeenschap (EEG) heeft haar doel — politieke eenheid onder haar leden — volstrekt niet bereikt. Het trage proces van *geleidelijke* versterking van de politieke instellingen van de EEG werkt heel eenvoudig niet.

Evenzo blijft de Katholieke Kerk, alle inspanningen van eenheid-gezinde geestelijken ten spijt, filosofisch innerlijk verdeeld.

Geplaatst tegenover deze realiteiten zijn leidende Europese politici en katholieke geestelijken tot een belangrijk besef gekomen. Er is slechts één mogelijke weg naar de toekomst, zo menen zij nu.

Indien zij hun respectieve problemen willen oplossen hebben Europa en de Katholieke Kerk *elkaars hulp nodig*. Hun *gemeenschappelijke behoefte* aan eenheid kan slechts door *samenwerking* worden bereikt.

Invloedrijke geestelijken in het Vaticaan zijn ervan overtuigd geraakt dat de enige manier om in de Kerk eenheid en nieuw leven te brengen is om *haar in een zaak groter dan haarzelf onder te dompelen*. Die zaak, menen zij, is *de eenwording van Europa!*

De Rooms-Katholieke Kerk heeft in de geschiedenis dikwijls een krachtig

samenbindend effect op Europa gehad: de band tussen de verschillende volken en culturen bestond uit hun *gemeenschappelijke godsdienst*. Deze zou, volgens sommige politieke leiders, heel goed de formule voor eenheid *in onze tijd* kunnen zijn: onder de auspiciën van de Katholieke Kerk moet het klassieke Europa opnieuw worden samengesteld.

Waartoe zal dit alles leiden?

Religieuze eenheid

Het thema van een Europese eenheid op basis van een gemeenschappelijke religieuze en culturele erfenis wordt dikwijls door paus Johannes Paulus II ter sprake gebracht. Voor hem is dat geen terloopse, voorbijgaande aangelegenheid. Hij heeft zeer duidelijk te verstaan gegeven dat hij ervan overtuigd is een letterlijke *roeping van God* te hebben om Europa te verenigen!

Op zijn uitgebreid verslagen reis naar zijn geboorteland Polen, in juni 1979, verklaarde paus Johannes Paulus II: „Ongeacht de huidige en voortdurende verdeeldheid van regimes, ideologieën en economische en politieke systemen, *kan Europa niet afzien van het zoeken naar haar fundamentele eenheid en zij moet zich wenden tot het christendom* . . . Economische en politieke argumenten zijn onvoldoende. Wij moeten dieper graven . . .”

Negen maanden later deed Johannes Paulus II een nieuwe oproep tot een verenigd Europa, dat de Westeuropese naties en de landen van het *communistische blok* zou moeten omvatten. Op een audiëntie van meer dan 3000 Joegoslaven op 21 maart 1981 benadrukte hij dat Europa religieuze eenheid moet nastreven om haar huidige verdeeldheid te boven te komen.

De belangrijkste en grootste kranten en tijdschriften van de wereld namen weinig notitie van deze en gelijklopende uitspraken — waarmee zij een der belangrijkste nieuwsonderwerpen van deze eeuw over het hoofd zien!

Tijdens een privé-audiëntie op 25 oktober 1980 zei Johannes Paulus II tot een groep van 200 Europese journalisten dat zij een belangrijke verantwoordelijkheid droegen in het vormen van de openbare mening bij de poging „een verenigd Europa” te creëren. Nog altijd leken zij de draagwijdte van zijn woorden niet te beseffen.

De dagen dat dit thema niet langer genegeerd kan worden komen snel naderbij!

Johannes Paulus II neemt het zeer ernstig. Hiervan getuigde een toespraak tot de belangrijkste Europese theologen. De Paus bevestigde daarin zijn overtuiging dat „het probleem dat op ons af komt is Europa en de wereld werkelijk te redden van de *definitieve ondergang*”!

Terugkerend thema

Dit thema van de eenwording van Europa heeft steeds gedurende de afgelopen decennia binnen de Katholieke Kerk geleefd.

De directe voorgangers van paus Johannes Paulus II — Pius XII (1939-1958), Johannes XXIII (1958-1963) en Paulus VI (1963-1978) — hebben zich alle drie achter de schermen ingezet voor de totstandkoming van een supranationale Europese samenleving. Johannes XXIII zei dat katholieken in de pogingen tot eenwording „in de voorste gelederen” moeten zijn.

In het bijzonder liet paus Paulus VI zijn stem horen ter ondersteuning van de Europese eenheid.

In november 1963, kort na het bestijgen van de pauselijke troon, verklaarde hij: „Iedereen kent de tragische geschiedenis van onze eeuw. Indien er enig middel bestaat om herhaling hiervan te voorkomen, *is dat de constructie van een vreedzaam, organisch verenigd Europa*.”

In 1965 verklaarde Paulus VI dat er „een lange, moeizame weg voor ons ligt. De Heilige Stoel hoopt evenwel de dag aan te zien breken *dat een nieuw Europa zal herrijzen*, rijk aan [de volheid van haar] tradities en beziel met een gemeenschappelijke wil om voor de miljoenen inwoners van Europa de best mogelijke toekomst op te bouwen.”

Wellicht de krachtigste oproep tot Europese eenheid deed Paulus VI op 18 oktober 1975, in een toespraak in Rome tot de deelnemers aan het Derde Symposium van Europese bisschoppen. Meer dan 100 bisschoppen, kardinalen en prelaten uit 24 Europese landen waren aanwezig. Aangaande de kwestie van de bisschoppelijke rol in de verspreiding van het katholieke geloof merkte Paulus VI op:

„Kan er niet worden gezegd dat het

het geloof is, het christelijke geloof, *het katholieke geloof dat Europa heeft gevormd . . . ?*”

Hij vervolgde: „En het is op dat punt dat onze *missie* als bisschoppen in Europa een intrigerend perspectief begint te bieden. *Geen enkele andere menselijke macht in Europa kan de dienst verlenen*, die ons, promotors van het geloof, is toevertrouwd, *van het wakkerschudden van Europa's christelijke ziel, waarin haar eenheid is geworteld*.”

Paulus VI noemde het katholieke geloof „het *geheim van Europa's identiteit*”. Bij het ontdekken van dit belangrijke geheim, zei hij, zou Europa dan voort kunnen gaan bij het uitvoeren van „de providentiële taak waartoe God haar nog altijd roept”.

De „kingmaker”

Op 27 juni 1977 nam Paulus VI een gewichtige stap om zijn visie van Europese eenheid te bevorderen — een stap waarvan alle vertakkingen nog aan het licht moeten komen!

Op die dag — nauwelijks een jaar voor zijn dood — verhief Paulus VI Giovanni Benelli, de dynamische aartsbisschop van Florence, tot de rang van kardinaal.

Tallose redenen lagen hieraan ten grondslag. Bepaalde bronnen dicht bij het Vaticaan onthullen evenwel dat een belangrijk oogmerk was aartsbisschop Benelli het aanzien te verlenen teneinde een belangrijke rol doeltreffend te kunnen vervullen — de rol van de *organisator van een „nieuwe ziel” voor Europa!*

De opdracht van kardinaal Benelli is het galvaniseren van een nieuwe eenheid op het Europese Continent, het actief stimuleren van het idee van een *verenigd Europa*.

Giovanni Benelli is een man met veel vrienden — en vijanden. Zijn vrienden beschrijven hem als „vasthoudend”, „onvermoeibaar”, „een handig politicus” en zelfs „innemend”. Zijn tegenstanders noemen hem „gevaarlijk”, „meedogenloos” en „despotisch”.

De 61-jarige Benelli heeft al een lange en succesrijke carrière achter zich. Hij werd geboren bij Pistoia in Toscane en in 1943 tot priester gewijd. In 1948 kreeg hij een betrekking bij de diplomatieke dienst van het Vaticaan en bekleedde een groot aantal posten in het buitenland, waaronder Ierland,

Frankrijk, Brazilië, Spanje en Senegal.

Kardinaal Benelli diende vele jaren als de „chef-staf” of administratieve rechterhand van paus Paulus VI. Hij was een vertrouwelijke adviseur en werd in 1967 tot substituut staatssecretaris benoemd.

Vaticaanse bronnen hebben onthuld dat Paulus VI hem vlak voor zijn dood als de ideale opvolger zag. De benoeming van aartsbisschop Benelli tot kardinaal en zijn benoeming op de Stoel van Florence om zijn carrière af te ronden waren naar verluid bedoeld om dat feit onder de aandacht te brengen.

In zijn nieuwe rol als organisator van een „nieuwe ziel” voor Europa, gaf Giovanni Benelli in september 1977 de voornaamste toespraak op een belangrijke conferentie in Beieren in West-Duitsland. Het doel van deze conferentie was de bijdrage van de godsdienst te bespreken tot de eerste rechtstreekse verkiezingen voor het Europese Parlement. Aanwezig waren vele invloedrijke politici, waaronder Franz Josef Strauss.

In zijn toespraak zei kardinaal Benelli dat Europa zich alleen met succes kan verenigen *indien de juiste waarde wordt toegekend aan haar religieuze erfenis*. Hij suggereerde dat één reden voor het gebrek aan enthousiasme voor een verenigd Europa te vinden is in de zwakte van de religieuze geestesgesteldheid van Europa. Die ontwikkeling, beweerde hij, zou gekeerd moeten worden.

Tijdens de conclaven van 1978 voor het kiezen van een paus kwam Giovanni Benelli naar voren als „de macht achter de troon”. De verkiezing van Albino Luciani (de kortstondige paus Johannes Paulus I) in augustus 1978, was zijn werk.

Bij het stemmen voor paus Luciani's opvolger in het conclaaf van oktober 1978 (waarbij uiteindelijk Karol Wojtyla als Johannes Paulus II werd gekozen) kwam Giovanni Benelli slechts een paar stemmen te kort om zelf als paus te worden gekozen! Bij de eerste stemmingen stemde kardinaal Wojtyla naar verluid op kardinaal Benelli.

Bronnen in Rome, die bekend zijn met de interne aangelegenheden van het Vaticaan, zeggen dat het falen van kardinaal Benelli om gekozen te

worden deels gelegen is in het feit dat hij eenvoudig als „te jong” — 57, in 1978 — werd beschouwd. Volgens traditionele maatstaven is dat voor een paus drie jaar te jong.

Goedingelichte geestelijken merken, met dit in gedachten, op, toen zij vóór het conclaaf van oktober 1978 werden gevraagd over de kansen van kardinaal Benelli om paus te worden: „Deze keer niet; *de volgende keer*”.

Kardinaal Benelli is beslist *iemand om in het oog te houden* in het nieuwe Europa!

Europa en het kruis

De pauselijke oproepen tot „de vorming van de geestelijke eenheid van Europa” vinden hun weerklank bij invloedrijke zegslieden op het politieke strijdtoneel.

De meest prominente hieronder is Otto von Habsburg — een sleutelfiguur in de beweging voor de eenwording van Europa. Dr. Von Habsburg is de oudste zoon van de laatste Oostenrijks-Hongaarse keizer.

Met de steun van zijn oude politieke vriend Franz Josef Strauss won Dr. Von Habsburg in 1979 een zetel in het Europese Parlement. Waarnemers van het Europese politieke toneel geloven dat de zienswijze van Dr. Von Habsburg in de komende maanden steeds meer gewicht in de schaal zal leggen bij de pijnlijke herwaardering van de Europese doelstellingen en beleidslijnen die als gevolg van de vele crises noodzakelijk is geworden.

De 69-jarige Otto von Habsburg heeft voortdurend de nadruk gelegd op het belang van de godsdienst bij de vorming van een verenigd Europa. Hij beschouwt de Rooms-Katholieke Kerk als Europa's *laatste bolwerk*. „Het kruis heeft Europa niet nodig”, zo beweerde hij eens, „maar Europa heeft het kruis nodig”.

Gezien de groeiende crises binnen de Katholieke Kerk zal Dr. Von Habsburg vandaag wellicht ook de complementaire behoefte van „het kruis” aan Europa erkennen.

Inter-Europese eenheid is lange tijd het streven van de familie Von Habsburg geweest. Otto von Habsburg heeft vaak gewezen op de overeenkomsten tussen het Heilige Roomse Rijk van de Middeleeuwen — waarover zijn familie een tijd lang heeft geregeerd — en zijn visie van

een aanstaande „Verenigde Staten van Europa”.

Naar zijn overtuiging moeten de Europeanen de ogen openen voor hun historische religieuze erfenis en zich het nut van de religie als „bindmiddel” voor Europa realiseren. In dit verband heeft hij de aandacht gevestigd op de potentiële rol van de kroon van het Heilige Roomse Rijk, die zich momenteel in de Schatzkammer te Wenen bevindt.

Christopher Hollis wijst er in het voorwoord van (de engelse vertaling van) Dr. Von Habsburg's boek, *The Social Order of Tomorrow*, op dat Dr. Von Habsburg „zou willen zien dat Europa haar essentiële eenheid krijgt, en in de symboliek van die eenheid meent hij dat de keizerlijke kroon van Karel de Grote en van het Heilige Roomse Rijk zeer wel een rol kan spelen”.

Tijdens het Heilige Roomse Rijk was de tijdelijke macht van de keizers nauw verbonden aan de geestelijke macht van de pausen. Het katholicisme droeg sterk bij tot de integratie van de Europese maatschappij. In de praktijk betekende dit dat de paus belangrijke wereldlijke macht bezat. Europa werd op den duur in werkelijkheid door het pausdom geleid en overheerst.

Naar dit middeleeuwse kerk-staat model wordt nu opgezien door pausen, kardinalen en Europese politieke figuren zoals Otto von Habsburg als het antwoord op de politieke en religieuze ellende *van deze tijd*.

Een herleefde alliantie tussen kerk en „keizerrijk” in wellicht, zo menen zij met het oog op het Sovjet-communisme, de *enige* sleutel voor de overleving van Europa.

Is het te laat?

Met het toenemen der crises kunnen dergelijke oproepen van politieke en religieuze leiders weleens meer gehoor gaan vinden.

En de crises *nemen* toe.

In de afgelopen jaren zijn de economische problemen van West-Europa sterk verergerd. Inflatie, werkloosheid en geringe economische groei treffen op het ogenblik het grootste deel van het continent. Vrees over de militaire veiligheid — geconcentreerd op de vraag aangaande de betrouwbaarheid — (Zie verder pagina 29)

WAT VOOR GOD DIENT U?

door Roderick C. Meredith

Hoe komt u aan uw ideeën omtrent God? Hier is een verrassende
waarheid over dit uiterst belangrijke onderwerp!

Misschien hebt u bij een of andere gelegenheid een emotionele evangelist weleens de vraag horen stellen: „Kent u de Here Jezus Christus? Voelt u zijn aanwezigheid in uw hart?”

Is emotioneel „gevoel” de manier waarop wij de ware God leren kennen en begrijpen?

De meeste godsdienstige mensen hebben vanaf hun jeugd het soort godsdienstige taal en zienswijze van hun ouders nagebootst. Zij hebben nimmer bewezen wat zij geloven, of onderzocht waarom zij God zich zo voorstellen als zij doen.

Toch is het werkelijk kennen van God — het vertrouwd met Hem raken — en het uiteindelijk letterlijk als zoon van Hem geboren worden — het hoogste doel van ons leven!

Hoe kunnen wij God dan waarlijk leren kennen — zijn gedachten en denkwijze, de manier waarop Hij handelt, wat voor soort persoonlijkheid Hij is?

God openbaart zijn aard

Er zijn drie fundamentele methoden waardoor wij de ware God, de Schepper van hemel en aarde, kunnen leren kennen en begrijpen. De eerste methode is de nauwkeurige bestudering van wat God heeft gemaakt: zijn schepping — datgene wat „de natuur” wordt genoemd. De apostel Paulus kende deze methode. In Romeinen 1:20 schreef hij onder inspiratie: „Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der

wereld uit zijn werken met verstand doorzien . . .”

De allerhoogste intelligentie van God is in zijn schepping zo evident dat de atheïst geen enkel excuus heeft om Gods bestaan te ontkennen. Wij leven in een door wetten in stand gehouden universum. God wordt in de natuur duidelijk geopenbaard als een God van orde en wet — van allerhoogste wijsheid en doelmatigheid achter alles wat is geschapen.

De eenheid van de natuur, de bestendigheid van haar onverbidelijke wetten wijzen op de aard en het karakter van de Schepper. Gods schepping is niet geëvolueerd! De wetten blijven gelijk. Charles Darwin's eigen zoon heeft eens gezegd: „We kunnen niet bewijzen dat er ook maar één soort is veranderd.” God heeft verordend (Gen. 1:25) dat iedere plant en ieder dier zich zou vermenigvuldigen „naar zijn aard”. Niet één enkele maal is die verordening geschonden.

Gods wetten zijn niet aan verandering onderhevig! De hele natuur is een overweldigend bewijs van deze waarheid. Dit principe is van toepassing zowel op geestelijke dingen als op fysieke dingen. Bestudeer Gods schepping indien u werkelijk uw Schepper wenst te begrijpen! De Bijbel en „de natuur” leren beide dat Gods plan en wetten niet veranderen. „De werken zijner handen zijn waarheid en recht, betrouwbaar zijn al zijn bevelen, vastgesteld voor immer en altoos, volbracht in waarheid en oprechtheid” (Ps. 111:7-8).

Een tweede getuige nodig

In scherpe tegenstelling tot het eenstemmige getuigenis van de natuur zijn

de mensen sterk verdeeld en verward in hun ideeën over God. Er wordt wel gezegd: „De mens schiep God naar zijn eigen beeld”, en meestal is dit inderdaad het geval!

Mensen van iedere natie en taal hebben altijd iets aanbeden. Doorgaans was hun „god” echter een product van hun verbeelding: een god die zich schikte naar hun gangbare menselijke maatstaven, wetten en zienswijzen.

Ook vandaag nog projecteren de meeste belijdende christenen hun eigen idee van God in de Bijbel. Hun opvatting van God is even nauw en beperkt als hun omgeving, opleiding en geestesgesteldheid.

Andere mensen gaan tot het andere uiterste. Zij beschouwen God als een verre geestelijke macht met weinig of geen bekommernis met de menselijke familie. Zij stellen zich voor dat God „wijs” genoeg is om ons met rust te laten, zodat wij zelf ons eigen amusement, onze eigen maatschappij en wetten kunnen kiezen — onze eigen godsdienst zoals wij die willen belijden. Zij menen filosofisch, cosmopolitisch, „modern” te zijn. Zo maken zij God naar hun eigen beeld!

In alle landen, steden en families verschillen de mensen in hun menselijke ideeën van wat God is.

Laten we toch stoppen met God naar ons eigen beeld te maken!

De Bijbel is het geopenbaarde Woord van de Schepper God. De Bijbel werd geschreven om ons de aard van God te tonen, en om ons te laten zien hoe we moeten leven en Hem eren, opdat wij zijn kinderen zouden zijn. IJverig de Bijbel bestuderen is de tweede methode om God te leren kennen. Dit is de tweede getuige om 's

mensen verwarde ideeën aangaande God te verdrijven.

De Bijbel heeft gezag

Indien u heeft bewezen en werkelijk gelooft dat de Bijbel de geïnspireerde openbaring van God aan de mens is, dan zult u zich realiseren dat met Gods Woord niet gediscussieerd kan worden — en evenmin vals kan worden geïnterpreteerd teneinde stokpaardjes in stand te houden.

We mogen ons eigen bevooroordeelde *menselijke* idee van God hebben gehad, maar indien wij de *waarheid* wensen leggen we dit terzijde en onderzoeken Gods Woord om te ontdekken hoe Hij zich aan ons openbaart. Vergeet niet: „Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid” (2 Tim. 3:16). De Bijbel is er om ons te corrigeren en te berispen — om ons te tonen waar we ongelijk hebben.

God zegt: „... Ik, de Here, ben niet veranderd...” (Mal. 3:6). En: „Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid” (Hebr. 13:8). De Vader en de Zoon veranderen niet steeds grillig hun plannen, principes of wetten.

Het is hier belangrijk te weten dat Christus de God of „Here” van het Oude Testament was! In Johannes 1:1-5 lezen we dat Christus het „Woord” of de „Woordvoerder” was die vanaf den beginne bij de Vader is geweest. Alle dingen werden door Jezus Christus geschapen (vers 3 en Kol. 1:16). Christus was de geestelijke „Rots” die de Israëlieten leidde en beschermde en die hun de Tien Geboden gaf (1 Kor. 10:1-6).

God in de persoon van Jezus Christus is degene die de wet gaf die tegenwoordig door de meeste predikers wordt *gehaat!* Waarom sluiten zij hun ogen voor de Christus die wetgever is? Denken zij dat Christus is veranderd?

Uw Bijbel zegt van niet!

Gods methoden en wetten zijn van Genesis tot Openbaring fundamenteel dezelfde. Klaarblijkelijk beseffen de meeste zichzelf aangesteld hebbende predikers dit niet; zij vertellen u immers over „de God van het Oude Testament” als iemand anders dan de Christus van het Nieuwe Testament. Ook beweren zij dat Christus een

bepaald evangelie verkondigde, en dat de apostel Paulus een *ander* evangelie verkondigde. Kortom, verwarring.

In Openbaring 17:5 noemt God dit verwarde, verdeelde systeem van het kerkendom „het grote Babylon”, hetgeen letterlijk „de grote verwarring” betekent. Gods ware volk wordt geboden *uit* dit systeem te komen (Openb. 18:4). Waarom?

Omdat het de ware God niet kent. Satan heeft zijn eigen *valse* dienaren die zich als dienaren der gerechtigheid voordoen (2 Kor. 11:15). Deze valse dienaren misleiden de mensen, „ongelovigen, wier overleggingen de god dezer eeuw met blindheid heeft geslagen” (2 Kor. 4:4).

Hoe kunnen deze mensen zo gemakkelijk worden misleid? In de eerste plaats omdat zij menselijke traditie en deze valse dienaren blind navolgen en daardoor hebben zij een vals idee van God. En in de tweede plaats omdat zij in geestelijk opzicht te lui zijn om hun bijbel te bestuderen, waardoor zij de ware God en zijn weg zouden leren kennen.

Jezus openbaart de Vader

Jezus kwam in het vlees teneinde de Vader te „openbaren”. Hij toonde aan dat Gods wet van kracht zou zijn totdat hemel en aarde zouden vergaan (Matth. 5:18). Hij kwam niet om Gods wet te niet te doen, maar om die te *vervullen* (vers 17). En vervullen betekent doen of uitvoeren, *niet* wegdoen. Toen een jonge man Jezus kwam vragen hoe hij behouden moest worden, werd hem gezegd: „*onderhoud de geboden*” (Matth. 19:17).

Jezus' hele ambt was er daadwerkelijk op gericht God te openbaren als de allerhoogste Wetgever en Heerser; Hij predikte het goede nieuws van het komende koninkrijk of (de) *regering* van God (Markus 1:14). Dat is *het ware evangelie*: het goede nieuws van Gods regering, Gods heerschappij.

Het werkelijke fundament van Jezus' leer was: „Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat” (Matth. 4:4). Welk woord? Welke God? De Joden begrepen heel goed dat Christus verwees naar de God van het Oude Testament — de Wetgever — de God die Israel zou regeren. Het enige „woord” van de ware God was — op dat moment — het Oude Testament!

Jezus verwees naar de „wet” — de oudtestamentische geschriften — als de Schrift waarvan Hij zei: „de Schrift kan niet gebroken worden” (Joh. 10:35).

Christus ons voorbeeld

De meeste belijdende christelijke predikanten spreken over Christus als een soort held en redder in nood, dan wel, in de Kersttijd, als een lieve, maar hulpeloze baby, of, in de Paastijd, als een Heiland die „ver weg naar de hemel” is gegaan. Hun opvatting is dat Hij kwam om voor de mensen te sterven, maar dat zijn leer in deze tijd geen gezag draagt!

De Bijbel leert precies het tegenovergestelde!

In Johannes 1:4 staat dat Jezus' leven „het licht der mensen” was, bedoeld om hen Gods levensstijl te tonen. Petrus werd geïnspireerd tot de woorden: „... daar ook Christus voor u geleden heeft en u *een voorbeeld* heeft nagelaten, opdat gij in zijn voetstappen zoudt treden” (1 Petr. 2:21).

En 1 Johannes 2:6: „Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft.”

Jezus is ons *volmaakte* voorbeeld! Als wij zeggen christen te zijn — „in Hem blijven” — behoren we te leven als Hij! Indien iemand niet gelooft in het voorbeeld van Jezus en dat niet tracht na te volgen, begrijpt hij niet wat voor God de *ware* God is. Hij weet niet hoe hij de God en Vader van Jezus Christus moet vereren en gehoorzamen.

Waaruit bestond dat voorbeeld van Jezus nu?

Jezus' gehele leven is het perfecte voorbeeld van *gehoorzaamheid* aan Gods Wet en heerschappij! Hij zei: „... Ik [heb] de geboden mijns Vaders bewaard...” (Joh. 15:10).

Zijn leer was een verheerlijking van Gods wet (Jes. 42:21). In feite kwam Hij in het vlees om *zijn eigen wet* — de Tien Geboden — te verheerlijken! Hij was immers de God van het Oude Testament die de Tien Geboden gaf en met wie Israel te maken had (1 Kor. 10:1-6).

Toen Hij in het vlees kwam, hield Jezus die wet teneinde ons een voorbeeld te stellen. Daarom was Hij ons „licht”. Een *ware* christen is (Zie verder pagina 20)

Een tiener schreef onlangs in een brief aan een krant: „Onze Vader die in de hemelen zijt, waar bent U gebleven? Onze leiders zijn allemaal gek geworden en de wereld is vol zonde.”

Hij vervolgde met God te danken voor tandbederf, kanker, kernafval en een hele reeks andere kwalen. Evenals veel andere mensen gaf hij God de schuld van de zorgen en moeilijkheden van de mensheid.

Het schijnt dat de meesten van ons geneigd zijn om een heerlijk leventje te leiden, zonder enige bekommernis, zolang de zaken goed gaan. En aan God wijden we geen enkele gedachte. Maar als dan de dingen plotseling niet naar onze zin gaan, of als er een tragedie plaatsvindt, vragen we ons af waarom God dat toestaat — waarom God dat laat gebeuren!

Waarom het lijden?

Waarom laat God toe dat de mensheid lijdt?

Ik ken een lief 11-jarig meisje dat op het ogenblik wel redelijk gezond is, maar lijdt aan een vorm van fibrosis. Zij mag blij zijn als zij ouder dan 20 wordt. Ik weet zeker dat u ook weleens beelden hebt gezien van kleine kinderen in verpauperde plaatsen op de wereld waar ze een beetje versuft rondlopen met uitgemergelde lichaampjes en opgezwollen buikjes, terwijl ze ziek en langzaam van honger sterven. Maar waarom?

Bij al deze persoonlijke ellende komt dan ook nog dat de wereldvrede wankelt. De naties gaan door zich tot de tanden te bewapenen en we balanceren op de rand van een wereldomvattende slachting. Is dit de schuld van God? Waarom maakt God er dan geen eind aan, nu me-
teen?

Er is een reden voor dat de mensheid lijdt, en waarom God toestaat dat de mensen problemen hebben. Het is tijd dat wij het waarom van alle ellende begrijpen en de zaken eens op een rijtje zetten.

Terug naar het begin

Om de onderliggende oorzaak van het lijden van de mens goed te begrijpen, moeten we teruggaan naar het begin van de menselijke ondervindingen. Dit begin is vastgelegd in de bladzijden van

de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben” (Rom. 1:20).

God begon dus met dit universum. God schiep ook de eerste menselijke wezens. We lezen: „En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen” (Gen. 1:27). God schiep mensen naar zijn eigen beeld, naar zijn eigen gelijkenis — als God! De betekenis van dit feit is ontzaglijk en overweldigend groot.

God maakte de mens naar zichzelf, alleen in vergelijking oneindig beperkt en fysiek, samengesteld uit bestanddelen van de aarde, onderhevig aan dood enerval: „Toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; alzo werd de mens tot een levend wezen” (Gen. 2:7).

Wat heel belangrijk is is dat God de eerste mensen voor een vërreikende keuze stelde.

De mens moet kiezen

God plaatste de eerste mensen in een schitterend beschermd park, in een gebied dat Eden heette. In die tuin stonden allerlei bomen „begeerlijk [aangenaam] om te

zien en goed om van te eten” (Gen. 2:8-9). In het midden van de hof plaatste God twee bijzondere bomen, waarvan de ene „de boom des levens” werd genoemd, en de andere „de boom der kennis van goed en kwaad”.

Deze twee speciale bomen in het midden van de hof in Eden hadden een symbolische betekenis. Deze twee bomen vertegenwoordigden twee uiteenlopende levenswijzen en de bijbehorende kennis en geestesgesteldheid. De boom des levens stelde Gods wijze van leven voor, de weg van geven, van liefde jegens de naaste. Hij symboliseerde het geestelijke begrip dat God

Als er een God bestaat, waarom laat Hij dan al het lijden toe?

HEEFT GOD DE SCHULD?

door Patrick A. Parnell

de Bijbel — en heeft met een bepaalde keuze te maken.

De speculaties van agnostici en atheïsten ten spijt verklaart de Bijbel ondubbelzinnig: „In den beginne schiep God de hemel en de aarde” (Gen. 1:1). Er is geen andere logische verklaring voor het bestaan van ons universum! Een Almachtige God is het begonnen!

Degenen die zeggen dat Gods bestaan onkenbaar is hebben zichzelf geestelijk verblind voor begrip van de betekenis van dit geordende heelal! God zegt: „Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert

voor een gelukkig, vredig leven ter beschikking stelt, en, bovenal, stond hij voor het eeuwige leven van God. De boom der kennis van goed en kwaad stelde de weg van ongehoorzaamheid voor, het denken buiten God om, het verwerven van menselijke kennis door middel van het experiment, en een levenswijze van openlijke verwerping van de door God geopenbaarde kennis.

De eerste mensen werden voor de keuze gesteld om te nemen ofwel van Gods levenswijze en zijn Geest door middel van de boom des levens, ofwel van de levenswijze van zelfzuchtigheid en van zelf uitmaken wat goed en kwaad is. God ging nog zo ver om hen ertoe te leiden de juiste keuze te doen door hen de duidelijke waarschuwing te geven dat, als zij van de boom der kennis van goed en kwaad zouden nemen, zij beslist de dood op zich zouden brengen: „En de Here God legde de mens het gebod op: Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterfen” (Gen. 2:16-17).

God en zijn weg verworpen

We vervolgen het verslag met Genesis hoofdstuk 3, waar we lezen wat de eerste twee mensen hebben gekozen.

In vers 1 treffen we een slang op het toneel aan, maar het was meer dan een slang: het was een zeer machtig wezen dat in vroegere tijden God en Gods levenswijze had verworpen, en zich permanent als een tegenstander van God had opgeworpen. Hij was de voorloper van de negatieve geestesgesteldheid. In de Bijbel staat hij bekend als „de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan” (Openb. 20:2). Ons gratis boekje *Heeft God een duivel geschapen?* geeft meer gedetailleerde

informatie over het bestaan van deze Satan „die de gehele wereld verleidt” (Openb. 12:9).

Satan wist op listige wijze te verdraaien wat God onze eerste ouders, Adam en Eva, had verteld (Gen. 3:1). Eva hoorde het aan en Adam stond er zonder enig commentaar bij (vers 2 en 3). De eerste mensen luisterden nu naar Satan in plaats van naar God! De vrouw geloofde Satan — zij werd misleid en koos de verkeerde levenswijze door van de boom der kennis van goed en kwaad

De boom des levens stelde Gods wijze van leven voor, de weg van geven, van liefde jegens de naaste. Hij symboliseerde het geestelijke begrip dat God voor een gelukkig, vredig leven ter beschikking stelt, en, bovenal, stond hij voor het eeuwige leven van God.

te nemen: „... en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at” (Gen. 3:6). De man wist beter, maar hij volgde de leiding van zijn vrouw.

Beiden verwierpen zij Gods gebod. Hun keuze was dus hun eigen gang te gaan, los van God en los van de vitale door Hem geopenbaarde kennis — geestelijke kennis aangaande de omgang met andere mensen, kennis over hoe te leven teneinde een zuivere, blijvende vrede, en geluk voort te brengen en in stand te houden. Adam en Eva verwierpen het leven en kozen de dood! En tragisch genoeg verwierpen zij Gods heerschappij over hen

alsmede zijn Geest en kozen de invloed van Satan en diens heerschappij. Zij namen een beslissing voor de hele menselijke familie die van hen afstamt.

Hun keuze heeft verschrikkelijk leed teweeggebracht! Het baren van kinderen, het stichten en in stand houden van een gezin zou nu problematisch worden. Door zware arbeid en omgeven door onkruid dat „doornen en distelen zal... voortbrengen”, zou de mens zijn leven leiden, totdat hij „tot stof”

zou wederkeren „omdat gij daaruit genomen zijt” (Gen. 3:16-19). En het was zelfs erger: hun keuze sneed de mensheid af van de toegang tot de boom des levens, het symbool van de rechtstreekse toegang tot God en zijn Geest (3:23-24).

Dit nu is de oorzaak van al het lijden en gebrek in de wereld van vandaag! Dit is de oorzaak waarom de mens door de hele geschiedenis heen heeft geleden! Precies als vader Adam en moeder Eva heeft de mensheid als geheel verkozen God en zijn wegen te verwerpen. Met uitzondering van een zeer kleine selecte groep mensen, aan wie God zijn waarheid heeft geopenbaard, heeft de mensheid als geheel in strijd met

God geleefd en de ware kennis van God verworpen betreffende hoe in eensgezindheid en vreugde moet worden geleefd. Dit is de reden waarom de wereld nu zit opgescheept met al haar moeilijkheden en hartverscheurende kwalen. Het is een kwestie van oorzaak en gevolg.

Als de mens goed had gekozen

Overweeg het volgende eens. Als Adam en Eva het juiste gekozen hadden, dan zou er op deze aarde een totaal andere levenswijze zijn gevestigd. De aarde zelf zou niet vervloekt zijn. Gods levenswijze, samengevat in de Tien Geboden — de eerste vier betreffen de

liefde tot God en de laatste zes liefde jegens de naaste — zou hier zijn gevestigd.

De aarde zou een waar utopia zijn geworden! In plaats van liegen, bedriegen, stelen, begeren, doden, minachten van ouders, hebzucht, overspel, ontucht en andere zelfzuchtigheden, zou het tegendeel hiervan hebben bestaan! Liefde en achting voor andere mensen zouden overal op aarde hebben geheerst. God met al zijn genezende en probleem-oplossende macht zou een duidelijke rol hebben gespeeld. Constante wereldvrede, gemoedsrust, echte gezondheid en welvaart zouden er zijn geweest. De menselijke hebzucht, zoals we die vandaag om ons heen zien, zou zijn uitgeschakeld, waardoor er niet zulke dingen als industriële vervuiling van lucht, water en bodem zouden zijn geweest en evenmin de chemische verontreiniging van levensmiddelen, een van de belangrijkste oorzaken van de vele degeneratieziekten van tegenwoordig.

Ofschoon God door de bladzijden van de Bijbel kennis van zijn levenswijze de mens ter beschikking heeft gesteld, hebben de mensen sinds den beginne erop gestaan hun eigen gang te gaan, door te experimenteren en uit te proberen, en zelf te beslissen wat goed en fout is.

Tijd en toeval

Inderdaad hebben Adam en Eva met hun keuze het patroon voor hun hele nageslacht — de hele mensheid — vastgesteld, en de geschiedschrijving is een aaneenschakeling van fouten en oorlogen geworden.

Niemand van ons heeft echter recht stenen naar iemand anders te werpen. Wij kunnen een ander eenvoudig niet beschuldigen, omdat wij allemaal op het een of andere moment verkeerde keuzen hebben gedaan. We hebben allen onze zorgen, problemen

en pijn. We hebben allemaal fouten gemaakt en dat doen we nog steeds. Niemand van ons is volmaakt.

Bovendien, „tijd en toeval” treffen iedereen, zoals Prediker 9:11 openbaart. Afhankelijk van tijd en omstandigheden kunnen de fouten van andere mensen ook op ons een effect hebben. Maar de meerderheid van onze moeilijkheden doen wij ons zelf aan door verkeerde keuzen, onachtzaamheid en gebrekkig inzicht.

Evenals Adam en Eva hebben we

zocht wordt, zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking” (Jak. 1:13).

De conditie van de mens is niet de fout van God. Maar God is wel verantwoordelijk voor de wijze waarop de toestand zal worden opgelost. Onze verkeerde keuzen, onze fouten, onze onachtzaamheden en zonden hebben ervoor gezorgd dat de wereld zo ligt. „Zie”, zegt God, „de hand des Heren is

niet te kort om te verlossen, en zijn oor niet te onmachtig om te horen; maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort” (Jes. 59:1-2).

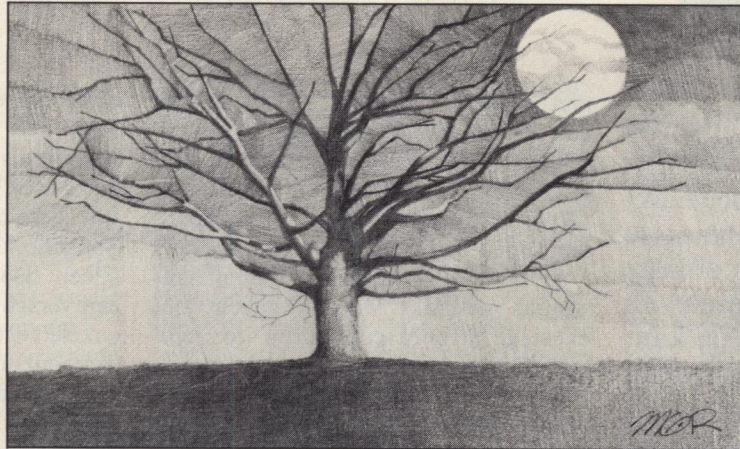
Doordat op aarde de zonde heerst, en al vanaf den beginne heeft geheerst, is lijden het gevolg en de dood het einde van iedereen geweest. „Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood” (Rom. 6:23). Het is zoals in Spreuken staat: „Soms schijnt een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood” (Spr. 14:12).

Dat de mensheid lijdt is niet Gods wil. Nooit is het zijn wil geweest dat Adam en

Eva zouden lijden. God is liefde (1 Joh. 4:16). Hij is mededogend, vol barmhertigheid, geduld en vriendelijkheid. U en ik gaan Hem aan het hart.

God is alles wat liefde uitbeeldt en meer nog: zorgzaamheid, vriendelijkheid, warmte, hulpvaardigheid, welwillendheid, zachtmoedigheid, geduld, geven, onbaatzuchtigheid. Hij is de belichaming van alles wat ware liefde is en betekent. Hij heeft een uitgaande zorgzaamheid voor anderen.

Hoewel Adam en Eva God verwierpen en hoewel de hele mensheid schuldig is aan ongehoorzaamheid jegens God, heeft God toch voor hoop (Zie verder pagina 20)

ILLUSTRATIES DOOR GREG RUDD

De boom der kennis van goed en kwaad stelde de weg van ongehoorzaamheid voor, het denken buiten God om, het verwerven van menselijke kennis door middel van het experiment, en een levenswijze van openlijke verwerping van de door God geopenbaarde kennis.

allemaal fouten gemaakt. Erger nog, evenals zij zijn wij allen schuldig aan het overtreden van Gods wet en aan het voortdurend overtreden ervan, door in een houding van het verwerpen van God te volharden. „Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods” (Rom. 3:23). We hebben allen gezondigd! We hebben allemaal Gods wet overtreden! „Want de zonde is de wetsovertreding” (1 Joh. 3:4, *Leidse Vert.*).

Gods verantwoordelijkheid

U kunt God niet de schuld geven voor uw zonden of voor de zonden van anderen. „Laat niemand, als hij ver-

ALS CONFLICTEN NIET

Een nieuwe methode om zowel persoonlijk

door John Ross Schroeder

Londen

Afgelopen winter zag de Britse politie zich genoodzaakt twee burens van elkaar te scheiden, die sneeuw op elkaars erf aan het schuiven waren. Zo snel de een de sneeuw één kant uitschepte, smet zijn buurman alles terug.

Dit enigszins komische voorval kan worden beschouwd als een miniatuur van het grote drama van conflict en confrontatie dat de hele beschaafde wereld teistert. Zowel hele naties als het individu hebben zich min of meer geschikt in een toestand van *permanent conflict*.

Een tijdperk van onderhandelen?

Aan het begin van zijn eerste ambtstermijn verklaarde de vroegere president van de VS Richard Nixon de indruk te hebben dat de wereld een tijdperk van onderhandelingen inging, en niet een periode van confrontatie. Maar wat voor soort onderhandelingen? Onderhandelingen in een geest van samenwerking en delen — en met de bereidheid begrip te tonen voor het standpunt van de ander? Of onderhandelingen in een geest van onverzoenlijkheid, egoïsme en stijfkoppigheid?

Maar al te vaak leren de kranten ons dat het laatste veel vaker het geval is dan het eerste.

Voor een voorbeeld hiervan hoeft men niet verder te zoeken dan de telkens terugkerende geschillen tussen werkgevers en vakbonden, zoals dat o.a. in Engeland het geval is. „Wij kunnen

niet toegeven!” luidt de uitspraak van een transportonderneming. „Tegenstanders in slagorde”, meldt een krantekop, en een tweede vertelt ons: „Relaties tussen werkgevers en vakbonden totaal bedorven”.

Dergelijke uitlatingen kunnen nauwelijks geschikt worden geacht om ernstige arbeidsconflicten tot een oplossing te brengen.

Wellicht was het ergernis over een dergelijke stugge houding die de voormalige Britse minister van Werkgelegenheid James Prior tot de uitspraak bracht: „De tijd is rijp om op te houden met de loopgraaf-mentaliteit die onze industrie zoveel schade heeft toegebracht.”

Naarmate de tijd verstrijkt ziet het er naar uit dat de maatschappij steeds meer openlijke uitbarstingen van conflict te verduren krijgt; niet alleen tussen personen, maar ook tussen georganiseerde groepen. Veelvuldig worden deze conflicten worden natuurlijk tot buiten alle proporties opgeblazen, door de niet objectieve aandacht van de moderne media. Als regel krijgen de tegenstanders niet eens de kans persoonlijke of groepsconflicten tot een oplossing te brengen. Want derden vermelden hun geschillen niet in de geest van de Bergrede, maar met de bedoeling om meer kranten en tijdschriften te verkopen. En als de partijen door de media worden geïnterviewd, worden ze dikwijls „geprovoceerd” door suggestieve vragen als „Bent u bereid met zo'n armzalige tegemoetkoming genoegen te nemen?”

Het gevaar van conflict

Het ligt in de aard der dingen besloten dat een conflict maar al te vaak zinloos

en irrationeel is. Emotionele uitbarstingen, die de spanning verheven, hebben als regel slechts zijdelings met de kwestie te maken. Er wordt kostbare tijd verdoen met storende bijzaken. Soms breken schadelijke stakingen uit, alleen doordat de betrokken partijen een verschillende uitleg geven aan één enkele regel in een collectieve arbeidsovereenkomst.

Vergis u niet, wat dat betreft: Een onopgelost conflict leidt uiteindelijk tot hartezeer en verbitterde strijd. Verbittering en haat leiden tot ongewenste economische gevolgen in de vorm van een onbevredigende levensstijl en een lagere levensstandaard om van echtscheiding en oorlog nog maar te zwijgen. „Want drukking van de melk brengt boter voort, en drukking op de neus brengt bloed voort, en drukking van toorn brengt twist voort” (Spr. 30:33). Geplaatst voor onopgeloste problemen en conflicten door menselijke gedragingen zijn we langzamerhand ten einde raad. Zoals een hoogleraar psychologie opmerkte: „Toch schijnt er wat het eigen gedrag [van de mens] betreft *altijd iets mis te gaan*. Het valt dan ook gemakkelijk te begrijpen dat men de vraag stelt: 'Wanneer krijgen we de gedragswetenschap en technologie, die we nodig hebben om onze [menselijke] problemen op te lossen?' ”

Dat lijkt een uitstekende vraag, maar hoor wat deze professor daar zelf op zegt: „Ik ben van mening dat de vraagstelling niet juist is en dat we veeleer dienen te vragen: 'Waarom maken we geen gebruik van de gedragswetenschap die we al hebben?' ” (B. F. Skinner, in: *Human Nature*, March, 1978, p. 86). Dat is een betere vraag!

WORDEN OPGELOST..

s nationale geschillen uit de weg te ruimen.

Een andere belangrijke factor werd in *The Christian Science Monitor* aan de orde gesteld: Richard J. Cattani schreef: „De belangrijkste kwestie die onze maatschappij niet onder ogen ziet is de *geestelijke verwording* van de intermenselijke verhoudingen... In diepste wezen gaat het om de vraag: 'Wat doen wij in het universum?'" (Jan. 18, 1979). Deze opmerkingen werden gemaakt in verband met het huwelijk, maar ze kunnen net zo goed slaan op gedragsproblemen in het algemeen.

De Bijbel plaatst beide elementen naast elkaar. Al 2000 jaar bestaat dit boek als potentiële oplosser van problemen. Nochtans zien we dat de mensen — ofschoon door zoveel conflicten geplaagd — het maar hoogst zelden raadplegen. De Bijbel biedt zowel *geestelijke* als praktische oplossingen. En zijn oplossingen verduidelijken het uiteindelijke hoofddoel waartoe menselijke wezens hier op aarde bestaan!

Jezus als oplosser van problemen

Jezus Christus is de Vrededorst. Tweeduizend jaar geleden kwam Hij op aarde met oplossingen voor de moeilijkheden, veroorzaakt door menselijk gedrag. Tijdens zijn leven leerde Hij ons de beginselen die nodig zijn voor het wegnemen van de tussen de mensen onderling bestaande moeilijkheden. En met zijn dood loste Hij *dat grote fundamentele conflict* tussen de opstandige mensheid en de Schepper op.

Maar bij de daad der verzoening mag het niet blijven. De apostel Johannes begreep duidelijk dat er een onverbreekelijk verband bestaat tussen liefde tot God en liefde jegens de naaste, en dat het eenvoudig niet aangaat het ene te

doen en het andere na te laten. Hij schreef: „Indien iemand zegt: Ik heb God lief, doch zijn broeder haat, dan is hij een leugenaar; want wie zijn broeder, die hij gezien heeft, niet liefheeft, *kan ook God*, die hij niet gezien heeft, *niet liefhebben*. En dit gebod hebben wij van Hem: Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben" (1 Joh. 4:20-21). Daarom dienen wij conflicten met onze naasten eveneens tot een oplossing te brengen.

Een Amerikaanse jurist, Roger Fisher, schreef: „In zijn algemeenheid zou ik willen stellen dat conflicten natuurlijk en onvermijdelijk zijn; maar we beschikken over de middelen om ermee af te rekenen" (*The Christian Science Monitor*, Jan. 18, 1979). Dat is volkomen juist voor wat onze tijd betreft! Jezus heeft gezegd dat er verleidingen moeten komen (Matth. 18:7). Maar Hij gaf ook aan hoe daarmee af te rekenen. Hij gaf ons een eenvoudige procedure waarmee we onze conflicten kunnen oplossen. Deze beginselen waren primair bestemd voor de leden van de Kerk, maar hebben een veel wijdere strekking en kunnen door de hele mensheid worden toegepast.

Dat laatste geldt dan vooral ten aanzien van de *juiste procedure*. In het eerder aangehaalde artikel uit de *The Christian Science Monitor* schreef de heer Cattani ook het volgende: „De meeste mensen miskennen bij een conflict het belang van een juiste procedure. Ze willen alleen maar over hun vermeende recht praten."

Ziehier de eenvoudige procedure, zoals Jezus die aan zijn discipelen gaf. De eerste stap is als volgt: „Indien uw broeder zondigt, ga heen, bestraf hem *onder vier ogen*. Indien hij naar u

luistert, hebt gij uw broeder gewonnen" (Matth. 18:15-16). Alleen al de trouwe naleving van dit beginsel zou heel wat menselijke onenigheid voorkomen. Maar neen, als er ruzie komt, lopen we naar vrienden, familieleden, collega's... naar iedereen behalve de betrokken partij. Toch gaat het hier om een procedure van fundamentele betekenis. En we overtreeden deze met alle risico's van dien!

Maar wanneer moet men een derde partij in een geschil betrekken? Jezus leert hierover het volgende: „Indien hij niet luistert, neem dan nog een of twee met u mede, opdat op de verklaring van twee getuigen of van drie elke zaak vaststa" (vers 16). Zo nu en dan kan het gebeuren dat de van-man-tot-man benadering niet tot oplossing van een bijzonder hardnekkig conflict leidt. Liefde is nu eenmaal iets wat geleerd moet worden. Het kan dan ook zijn dat derden in de geest van de Bergrede moeten bemiddelen.

Maar laten we er de tijd voor nemen deze belangrijke instructie diep in ons te laten doordringen. We zien dat Jezus ons de mogelijkheid biedt van een of twee bemiddelaars — en niet van een of twee aanklagers. De juiste keuze zal daarbij afhangen van de aard van het conflict, de persoonlijkheid van de betrokkenen en nog andere factoren. Er zal wijsheid nodig zijn om tot een intelligente beslissing te komen. En zoiets vraagt betrouwbare, evenwichtige personen!

Tenslotte, let vooral op de laatste zin: „opdat... elke zaak vaststa". Een derde partij kan dikwijls feiten van meningen onderkennen. Hij of zij is wellicht in staat de ware aard van het conflict bloot te leggen door afleidende

beweringen te ontzenuwen. Op die manier kunnen de feiten duidelijk worden vastgesteld, wat het voor beide partijen makkelijker maakt de onontkoombare waarheid in deze kwestie te accepteren.

Stellig zal de juiste toepassing van dit tweede beginsel nog heel wat meer conflicten uit de weg ruimen.

Hoogste hof van appèl

„Houdt zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen”, schreef de apostel Paulus (Rom. 12:18). Maar hij schreef ook: „[Bidt] dat wij bewaard blijven voor de wargeesten en slechte mensen; want trouw vindt men niet bij allen” (2 Thess. 3:2). De kwestie is namelijk dat het soms *niet* mogelijk is met alle mensen in vrede te leven. Sommigen kunnen zo hardnekkig onverzoenlijk zijn en zo koppig hun eigen gang gaan, dat ze absoluut geen bemiddeling in een geschil aanvaarden.

En nu het derde beginsel — het hoogste hof van appèl. Jezus zei verder: „Indien hij naar hen [de derde partij] niet luistert, zeg het dan aan de gemeente. Indien hij naar de gemeente niet luistert, dan zij hij u als de heiden en de tollenaar” (Matth. 18:17). Soms liggen alle kaarten open op tafel en is duidelijk te zien welke partij gelijk heeft. Als dan degene die ongelijk heeft, toch koppig op zijn stuk blijft staan, rest ons niets anders dan met hem te breken. Men kan slechts hopen dat dergelijke gevallen weinig zullen voorkomen.

Hoe staat het eigenlijk met u? Bent u een vredestichter? Als zich ellendige situaties voordoen brengt u de twistende partijen dan weer bijeen? Bent u een bruggebouwer en verzoener?

Jezus heeft gezegd: „Zalig de vredestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden.” Behoort u tot deze groep? □

HEBT U ZICH AL INGESCHREVEN OP DE GRATIS SCHRIFTELIJKE CURSUS VAN AMBASSADOR COLLEGE?

De Bijbel is het boeiendste boek dat ooit is geschreven en de boodschap ervan is bedoeld voor u *vandaag!* Deze cursus kan u helpen de Bijbel werkelijk te begrijpen. De waarheid over het doel van het leven, over de bijbelse profetieën, over de door God geïnspireerde weg naar geluk, dit alles wordt per les tot in details voor u ontsloten.

WAT VOOR GOD?

(Vervolg van pagina 14)

eenvoudig iemand die Christus volgt — die dat voorbeeld volgt.

Begint u de ware aard van de levende God te zien?

Hij is Degene die alle fysieke en geestelijke wetten en energie in werking heeft gesteld. Hij heeft voor deze aarde een allesomvattend plan. Hij is de opperste Heerser ervan.

Gods karakter

God is Heerser. Indien wij door berouw, bekering en doop en door het ontvangen van de heilige Geest (Hand. 2:38) zijn kinderen worden, kunnen we „wedergeboren” worden (Joh. 3:1-8) — veranderd in, feitelijk geboren worden uit *geest*, als een letterlijke zoon van God! God is bezig zichzelf te vermenigvuldigen! Hij — de Schepper en Heerser van het universum — is bezig door middel van zijn Geest menselijke wezens te verwekken teneinde als zijn zonen te worden geboren, in zijn eigen gezin — teneinde eeuwig leven te beërven. Eerst echter moeten we leren hoe we dienen te leven alvorens God ons eeuwig leven zal schenken.

Wij moeten Gods wijsheid, Gods karakter ontwikkelen. Wij moeten bij ieder woord van God leven. In het besef dat de Schepper het het beste weet, behoren we Hem te gehoorzamen. Dit te ontkennen is blijk geven van een grondige onwetendheid van de grote wijsheid en het doel van de Eeuwige God. Het laat een gebrek aan begrip van het karakter van de ware God zien.

De apostel Johannes vatte het allemaal samen toen hij over Christus — de God van het Oude Testament, de wetgever — schreef: „Wie zegt, Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet” (1 Joh. 2:4).

God zelf noemt deze wetteloze geestelijken leugenaars, als zij het gezag van zijn heerschappij, de wijsheid van zijn wet en de basis van zijn grote doel proberen te ontkennen.

Het is tijd wakker te worden! Moge God u helpen u te bekeren van het tarten van zijn heerschappij, van het overtreden van zijn wet, en u leiden tot het aanvaarden van Christus als uw

Verlosser van de zonde. Dan kunt u beginnen het karakter van God te ontwikkelen en in de opstanding uit de Geest als zijn zoon worden geboren.

U moet de ware God als uw Vader leren kennen.

Sprekend tot God

Hebt u eenmaal de ware God leren kennen — de God die door Jezus Christus werd geopenbaard — dan zult u tot Hem willen spreken. Dit kan in gebed. Dit is de *derde* methode waarmee wij de ware God werkelijk kunnen leren kennen.

Naarmate u God op deze wijze leert kennen, zult u gaan beseffen dat u ook hier God zult moeten gehoorzamen indien u een antwoord wilt verwachten. Maar u zult ontdekken dat God *liefde* is — en dat Hij graag ieder verzoek dat onder de gegeven omstandigheden goed voor u is zal willen inwilligen. U zult ook ontdekken dat Hij de macht heeft u te genezen wanneer u ziek bent, u op wonderlijke manieren uit moeilijkheden te bevrijden, en u te zegenen op een manier die het menselijke begrip te boven gaat.

Leer God dus kennen door vaak tot Hem te spreken.

De gezamenlijke getuigenissen van de natuur, de Bijbel en van beantwoord gebed openbaren alle dezelfde ware God. Hij is de alwetende, almachtige, wetgevende Heerser van het universum.

Bent u bereid zijn regering te erkennen, zijn wetten te gehoorzamen, en eeuwig leven te beërven als zijn kind? □

SCHULD?

(Vervolg van pagina 17)

gezorgd. God is barmhartig, vergevingsgezind en mededogend. In deze „laatste dagen” heeft Hij ons een tweede Adam gegeven en door Hem een gelegenheid voor de mensheid om het contact met God en zijn Geest te herstellen.

De Tweede Adam

Adam en Eva waren in de gelegenheid gesteld het leven te kiezen door van de boom des levens te eten. Zij kozen dat niet en sindsdien is de mensheid altijd dit pad van verkeerde keuzen blijven volgen. Maar nu hebben we opnieuw de

gelegenheid, door de Tweede Adam, Jezus de Messias, om contact met Gods Geest en zijn weg te hebben.

God heeft ons een tweede Adam gegeven, een Adam die telkens het juiste koos, die waarlijk als een Zoon van God met God wandelde. Hij werd, evenals Adam en Eva en evenals wij, door Satan verzocht, maar Hij gehoorzaamde hem niet. Hij heeft nooit gezondigd (Hebr. 4:15). Hij weerstond de duivel, gaf hem bevelen en bewees dat Hij de regering van God onderdanig kon zijn en die kon uitvoeren.

Door deze Rechtvaardige Adam, Jezus Christus, hebben wij de gelegenheid om vergeven te worden, om het geschenk van het eeuwige leven te ontvangen (Rom. 6:23) met God als God: „Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden . . . Aldus staat er ook geschreven: de eerste mens, Adam, werd een levende ziel; de laatste Adam een levendmakende geest . . . De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk, de tweede mens is uit de hemel . . . En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen” (1 Kor. 15:21-22, 45, 47, 49).

Jezus kwam om voor ons in de plaats de schuld te betalen door de doodstraf te ondergaan: „Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood” (Rom. 6:23). Hij onderging de dood voor iedereen, opdat wij „zonen” van God zouden kunnen worden (Hebr. 2:9-10), door ons van de zonden te reinigen (Hebr. 1:3).

God geeft om ons. Degenen die Hij roept tot kennis van zijn waarheid geeft Hij door Jezus Christus opnieuw toegang tot de heilige Geest. U hebt de gelegenheid het leven te kiezen door deze Tweede Adam, Christus.

Het is altijd Gods hele motivatie geweest ons leven te geven, echt leven, eeuwig leven. Hij plaatste de mens niet op deze aarde om in ellende en lijden te leven. Wij werden naar Gods evenbeeld gemaakt. Wij werden op deze aarde geplaatst teneinde te kiezen om als God tezamen met God in Gods bestaan te delen. Kunt u dit bevatten? Gods plan met de mens is dat de mens als God zal worden — qua karakter, verstand en natuur. Dit ontzaglijk grote potentieel wordt verklaard in ons gratis boekje

Waar toe bent u geboren? Volledig begrip van deze kennis kan uw leven totaal veranderen!

God zal echter zijn eeuwige bestaan en goddelijke kracht niet zonder meer aan iedereen geven. Eerst moet iemand goddelijk karakter opbouwen en vestigen. Dit kan niet door een goddelijk fiat worden geschapen. Goddelijk karakter moet worden gebouwd door middel van een proces van kiezen en door volkomen bewust te kiezen wat juist is en niet wat verkeerd is, volgens Gods maatstaf van goed en verkeerd.

Daarom werden Adam en Eva voor een keuze gesteld. Daarom ook werd Satan toegelaten in de hof van Eden om hen de andere kant op te trekken. God eiste dat Adam en Eva de duivel zouden weerstaan en zijn listen zouden overwinnen en aldus rechtvaardig karakter zouden opbouwen. Zoals we zagen deden zij dat echter niet. En sindsdien heeft de mensheid dat evenmin gedaan.

God liet hen toe de verkeerde keuzen te doen, als zij dat per se wilden. De gevolgen zijn hartverscheurende ellende en leed. God verkoos om de mens niet tot het bouwen van goddelijk karakter te dwingen. Als Hij ons tot de juiste keuze zou dwingen, zouden we geen karakter bouwen, maar robots worden. De mens moet derhalve zijn les via de harde weg van lijden en ongehoorzaamheid leren — we hebben echter nog altijd onze les niet geleerd. Maar die tijd komt! Voor sommigen spoedig, voor anderen later.

In Handelingen 2 lezen we hoe de apostel Petrus dit feit onder de aandacht bracht van de mensen in Jeruzalem. Toen sommigen van hen zich realiseerden wat hun zonde had veroorzaakt, namelijk de dood en het offer van de Rechtvaardige Jezus, de Messias, vroegen zij: „Wat moeten wij doen?” Petrus' antwoord geldt vandaag voor ons nog evenzeer: „Bekeert u.” Anders gezegd, houd op met zondigen, stop met het overtreden van Gods wet, „en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen” (Hand. 2:37-38).

Als u Petrus' vermaning opvolgt, kiest u de weg van de boom des levens. U zult Gods Geest en geestesgesteldheid ontvangen, waardoor u het verlangen krijgt met God de weg te gaan die

God wil, de weg die Hij zelf ook gaat. Langzamerhand zal uw verstand als het zijne worden. Een totaal nieuwe levenswijze van karakterbouw zal voor u opengaan.

Hebt u eenmaal verkozen het juiste te doen, dan zult u een gemoedsrust ontvangen, „die alle verstand te boven gaat” (Filipp. 4:7). Geen enkele hindernis op uw weg zal u kunnen scheiden van Gods ontzaglijke doel met u. U zult evenals Paulus in staat zijn te zeggen: „Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here” (Rom. 8:38-39).

Wat de wereld betreft, er komt een tijd dat God in de menselijke aangelegenheden zal ingrijpen — maar niet eerder dan wanneer de mens is aangekomen op het punt dat geen enkel menselijk wezen in leven zou blijven als God niet tussenbeide zou komen (Matth. 24:22). Alleen dan zullen de mensen bereid zijn te luisteren en zich aan Gods regering te onderwerpen, en aan zijn wetten die ons gezondheid, geluk en vrede zullen brengen. □

Persoonlijk

(Vervolg van pagina 2)

werden bewaard. Vervolgens riep Jezus discipelen. Het waren geen apostelen — personen „uitgezonden met macht en autoriteit”. Een discipel is een leerling die onderwezen wordt. En Jezus riep er slechts twaalf. Eigenlijk waren het er veertien — maar slechts twaalf zouden officiële discipelen worden. De andere twee waren plaatsvervangers, die later gekozen zouden worden, als een van de officiële twaalf zou uitvallen. Jezus begon de Kerk niet door deze leerlingen. Hij leerde hen de leerstellingen van Gods toekomstige wereld, zodat zij, wanneer zij na drieënehalf jaar door Hem onderwezen te zijn zouden „afstuderen”, samen met de geschriften van de profeten het fundament konden vormen waarop Gods Kerk gebouwd zou worden.

De Kerk werd echter pas gesticht nadat Jezus ter betaling van de zonden van de mensheid was gekruisigd, was

opgestaan en op Gods troon in de hemel had plaatsgenomen als Hoofd van de Kerk en Hogepriester. Christus heeft sinds dat ogenblik steeds in die hoedanigheid gediend.

Het eeuwige leven door Gods Geest, door middel waarvan God zijn goddelijke manier van leven — de weg van liefde — zou openbaren, werd door Adam verworpen! En u zult zich herinneren dat God de toegang tot zijn heilige Geest voor de mens had afgesloten. De naties die in de loop der tijd op aarde ontstonden hadden geen toegang tot Gods Geest of eeuwig behoud. Naties als Egypte, Babylonië, Griekenland of het oude Israel hadden dus geen toegang tot „behoud” of eeuwig leven — geen toegang tot begrip van geopenbaarde geestelijke kennis.

Ik wil hier nog eens benadrukken dat de mens niet wist — niet de kennis had — hoe hij om diende te gaan met zijn naaste of met God. Op grote schaal had de mensheid kennis over God verloren. God openbaarde zichzelf aan het oude Israel — openbaarde aan die natie zijn levenswijze — maar, daar zij niet geestelijk waren ingesteld, werd die levenswijze door Israel nooit begrepen, laat staan in praktijk gebracht.

Generaties mensen kwamen en gingen — „zonder behouden te zijn”! „En zoals het de mensen beschikt is, éénmaal te sterven en daarna [door een opstanding] het oordeel” (Hebr. 9:27). En ergens anders: „Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen [dezelfde 'allen'] levend gemaakt worden [door een opstanding]” (1 Kor. 15:22).

In dat oordeel zullen de mensen ter verantwoording worden geroepen voor wat zij deden — voor al hun zonden. Maar ze zullen vernemen dat Christus in hun plaats hun straf betaalde en zij kunnen dan alsnog na bekering, geloof en ontvangst van Gods Geest en door te groeien in genade en geestelijke kennis, tenslotte onvergankelijk leven in Gods Koninkrijk ontvangen, zoals geroepen christenen van nu.

Eén van Gods profeten — een voorloper van de Kerk — voorspelde: „Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft” (Joël 2:28).

Het lag echter niet in Gods meesterplan besloten om bij de stichting van de Kerk zijn Geest uit te storten op alle vlees. Jezus Christus was en is de enige

Het

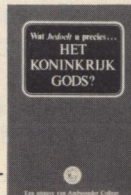
Komende

Wonderbaarlijke

Wereldrijk

Van Morgen

Vandaag een wereld vol conflicten! Morgen een wereld die zich in vrede baadt! Vandaag de dreiging van de menselijke ondergang! Morgen de aarde in de ban van Utopia! Er bestaat wonderbaarlijk nieuws wat er met dit wereldrijk wordt bedoeld. Want hoewel dit rijk bijna 2000 jaar geleden officieel werd aangekondigd, schijnt toch niemand meer te weten of te willen weten wat er nu eigenlijk met dat rijk, dat koninkrijk, wordt bedoeld. Lees ons gratis boekje *Wat bedoelt u precies . . . het Koninkrijk Gods?* Als u een uitdaging niet uit de weg gaat, vraag het dan direct aan.

deur via welke we met God verzoend kunnen worden en eeuwig leven kunnen ontvangen (behoud kunnen vinden).

Jezus zei echter duidelijk: „Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke” (Joh. 6:44). Niemand! Tenzij iemand gekozen en getrokken wordt door God, door middel van zijn Geest, kan niemand tot Jezus komen en Gods heilige Geest ontvangen.

Gods Kerk begon op de Pinksterdag met alleen de twaalf apostelen en ongeveer 108 andere gelovigen — ofschoon er op dezelfde dag 3000 personen werden gedoopt.

Maar waarom begon Christus de Kerk zo klein? Onthoud dit principe: Alles wat God doet in zijn eigen soevereine bovennatuurlijke macht, dat doet Hij op grootse wijze. Maar wat God met behulp van mensen doet, begint altijd heel klein om daarna te groeien.

Jezus trainde de twaalf — onderwees hen als leerlingen — zodat zij op hun beurt een groot aantal mensen in de Kerk Gods levenswijze konden bijbrengen.

Ook Gods Koninkrijk — dat reusachtig groot zal worden — begon op dezelfde wijze en is vandaag nog altijd klein. Waarom?

Evenals Jezus twaalf mensen riep om te worden onderwezen, zodat zij op hun beurt de Kerk konden onderwijzen, zo is ook de Kerk — de ware Kerk van God — relatief klein gebleven, aangezien haar leden zijn geroepen als discipelen of leerlingen om Gods levenswijze te leren, zodat de Kerk, Gods toekomstige Koninkrijk, in staat zal zijn om straks de miljoenen en miljarden in het komende millennium en laatste oordeel te onderrichten.

De Kerk is de Verloofde van Christus, haar leden zullen veranderd worden in goddelijke wezens bij zijn tweede komst, waarna zij als Kerk met Hem zal trouwen. Jezus vergeleek het Koninkrijk met een mosterdaadje, dat zeer klein begint, maar uiteindelijk zeer groot wordt. De wereld van tegenwoordig is Satans wereld. De Wereld van Morgen — het Koninkrijk van God — zal uiteindelijk veel groter worden dan Satans wereld.

Het kleine aantal mensen waaruit de Kerk is samengesteld, zijn allemaal discipelen — leerlingen — met het doel om in genade en geestelijke kennis te groeien (2 Petr. 3:18), nu geestelijk

opgeleid te worden en daarbij een training te ontvangen in de geestelijke manier van leven, zodat zij na Christus' komst de hele wereld kunnen onderrichten!

Tot de Kerk zegt Christus zelf: „Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon” (Openb. 3:21). En: „En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf” (Openb. 2:26-27). Zij, die overwinnen, zullen koningen en priesters zijn en zullen heersen op de aarde (Openb. 5:10).

Deze wereldbeschaving is in feite een realisatie van Satan door Adam. Gods Koninkrijk (zijn goddelijke Gezin) werd door Christus gestart door middel van de Kerk. Zoals Adam en zijn kinderen de werktuigen vormden die Satan gebruikte om deze wereld op te bouwen, zo vormt de Kerk het geestelijk verwekte materiaal dat Christus gebruikt om het Koninkrijk van God — de gelukkige en vreedzame Wereld van Morgen — op te bouwen (te scheppen)!

Wat is de Kerk? De Kerk is eenvoudig het geestelijke organisme dat bestaat uit hen die geroepen zijn uit Satans wereld — uit Satans levenswijze tot Gods levenswijze! „Daarom gaat weg uit hun midden [uit deze wereld en haar wegen], en scheidt u af, spreekt de Here” (2 Kor. 6:16-18). „En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken” (Rom. 12:2). „Maar wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus” (2 Petr. 3:18).

Ja, vijftig jaar geleden was ik op zoek naar de ene ware Kerk. Zij bestond inderdaad nog steeds, maar had veel van de oorspronkelijke waarheid, die onderwezen werd door de oorspronkelijke apostelen, verloren. De apostelen hadden de waarheid van Christus en uit de geschriften van de profeten geleerd. Jezus was in eigen Persoon het persoonlijke Woord van God. De Bijbel is hetzelfde Woord van God op schrift. God onderwees mij via dat Woord van God — de geschriften van de apostelen en de profeten. Omdat ik mijzelf aan Hem gaf in volledige overgave aan zijn wil, gebruikte Hij mij om die ene ware Kerk weer op te bouwen! □

Howard Hughes

(Vervolg van pagina 6)

God is [geestelijke kennis], dan de Geest Gods.”

De menselijke geest verschaft het denkvermogen om kennis van de materie te kunnen verwerken, wat een dier niet kan bevatten, hoewel het kan zien, horen, proeven, ruiken en voelen als een mens en bovendien hersenen bezit gelijk aan die van de mens. Het is de menselijke geest in de mens — iets dat niet de mens zelf is, maar iets *in* de mens — dat de menselijke hersenen in staat stelt om de kennis van het fysieke te begrijpen. Het stelt de menselijke hersenen bovendien in staat om te redeneren, te evalueren en besluiten te formuleren. Door deze geest kan het menselijk verstand een gerichtheid aannemen, hetzij een goede hetzij een kwade. Iemand kan zich zowel vriendschappelijk als vijandig jegens iemand anders opstellen.

Maar inzicht in geestelijke kennis — de dingen van de geestelijke God — is van een geheel andere orde. Het natuurlijke, vleselijk gerichte menselijke verstand kan geen geestelijke kennis opnemen. De meest ontwikkelde mens, ongeacht het aantal titels voor zijn naam, kan eenvoudig niet tot begrip van geestelijke zaken komen — ook niet wanneer het hem onderwezen of geopenbaard wordt — als hij niet de heilige Geest van God heeft ontvangen als toevoeging aan zijn menselijke geest!

De heilige Geest van God leert of geeft geen geestelijke kennis — dergelijke geestelijke kennis moet geopenbaard of onderwezen worden door God, zijn Woord of zijn dienaren. Evenmin openbaart of onderwijst de menselijke geest materiële kennis. Dergelijke kennis komt de hersenen binnen via het oog, het oor of de andere fysieke zintuigen. Zulke kennis kan eveneens de hersenen van een koe of een kip binnenkomen, maar het dier zal hiervan geen enkel begrip hebben. Geestelijke kennis zou aan een filosoof onderwezen kunnen worden, maar als de Geest van God niet in hem woont, zal hij hiervan niet meer begrijpen dan een kip van filosofie, al wordt deze onderwezen door de filosoof. Evenals de menselijke geest inzicht in kennis van het materiële geeft, wanneer deze kennis onderwezen wordt, zo geeft de heilige Geest in een mens inzicht in geestelijke

kennis als en wanneer dergelijke kennis wordt onderwezen, wordt gelezen of gehoord.

Hoe meegenomen in het volgende leven

Maar hoe, en door middel waarvan nam Howard Hughes zijn karakter en geheugen met zich mee toen hij stierf? Door middel waarvan wordt geheugen en karakter evenals het uiterlijk na de dood overgebracht in het lichaam dat in de opstanding zal verschijnen?

In 1 Korinthe 15:35-38 wordt ons verteld dat het opgewekte lichaam niet hetzelfde zal zijn als het gestorven lichaam. God zal voorzien in een nieuw lichaam. Toch zal het evenbeeld van het oude lichaam zijn, vingerafdrukken en alles inbegrepen. De opgewekte persoon zal alles weten wat hij voor zijn dood wist. Hij zal hetzelfde karakter hebben dat hij tijdens zijn sterfelijke leven ontwikkelde.

Intussen weten de doden niets — verkeren in een toestand van totale onbewustheid (Pred. 9:5).

Wanneer Kaïn en Abel, zonen van Adam, in de opstanding zullen ontwaken, zal het hun toeschijnen alsof het slechts de volgende seconde is nadat zij hun bewustzijn bij het sterven verloren. Wanneer iemand sterft keert het lichaam terug naar de aarde, waaruit het kwam, maar de geest keert terug tot God die hem gaf (Pred. 12:7). Het lichaam, inclusief de fysieke hersenen, vervalt — ontbindt — en kan geen geheugen, kennis of karakter meer vasthouden. Hoe is het dan mogelijk dat hetzelfde bewustzijn, geheugen, karakter en dezelfde kennis desondanks wel aanwezig zijn in het opgewekte lichaam?

Slechts één antwoord is hierop mogelijk. De geest fungeert als een mal. Om dit te illustreren: een beeldhouwer vervaardigt een model uit klei. Vervolgens wordt er een mal rond de klei gevormd, welke de identieke vorm en gestalte, maar dan omgekeerd, vasthoudt. Daarna kan er gesmolten brons in de mal gegoten worden en wanneer tenslotte de mal wordt verwijderd, komt het gestolde brons identiek aan het oorspronkelijke model tevoorschijn.

De geest nu is als een mal; hij houdt de identieke vorm en gestalte vast; zelfs kleine details als vingerafdrukken; bovendien de kennis, het geheugen, het karakter, de instelling en de persoon-

lijkheid van degene die stierf. Het opgewekte lichaam, dat gevormd wordt in die geestelijke mal, zal identiek zijn aan het originele menselijke lichaam, de hersenen en het verstand. De fysieke materie waaruit de oorspronkelijke hersenen en het gehele lichaam bestond, vergaat en ontbindt. Geest vergaat echter niet — verandert evenmin. Wat een fantastisch middel heeft God geschapen.

Wat u thans van uzelf maakt en wat u zult zijn

U bent momenteel uur na uur — dag na dag — jaar na jaar — aan het ontwikkelen, wat u in het volgende leven zult zijn. Denk hier eens over na!

Sommige mensen denken: „Nou, God zou niet fair zijn, als Hij mij niet naar de hemel liet gaan, wanneer ik sterf. Waarom zou ik daarom niet gewoon voor de lol, het genot en het plezier leven en me geen zorgen maken over de toekomst?”

Iemand anders raakt ontmoedigd, gefrustreerd en komt in een hopeloze situatie van vertwijfeling terecht. Hij denkt: „Ik houd ermee op. Ik kan het niet langer uithouden. Ik maak er een eind aan.” Zelfmoord maakt echter nergens een eind aan. Een fractie van een seconde later voor zijn bewustzijn, bevindt hij zich in het leven na de opstanding. Hij bezit dezelfde verstandelijke vermogens — alles — behalve dat hij nu wordt opgewekt in het laatste oordeel, waar „geween en tandengknars” zal zijn. Ook zal hem dan rekenschap gevraagd worden over zijn zelfmoord! Hij maakte dus met zijn daad geen eind aan alles — integendeel, hij stortte zich in het oordeel!

Maar de ware christen, die geroepen is, de heilige Geest van God heeft ontvangen, bevindt zich nu in het oordeel. De ware christen wordt nu in deze tijd geoordeeld!

Maar de ware christen moet ervan doordrongen zijn dat hij nu, uur na uur, het karakter aan het ontwikkelen is, dat, of het nu goed of slecht is, in ieder geval straks over zijn eeuwigheid zal beslissen! Behoud wordt verkregen door genade, niet door werken. Maar zij die behouden zijn door Gods genade zullen worden beloond naar hun werken in dit leven!

U bent net als Howard Hughes ieder uur in uw leven iets aan het ontwikkelen, dat u bij u zult hebben in het leven na dit leven! □

de EGTE WAARHEID

Doel & Streven

De Echte Waarheid wordt gepubliceerd in het algemeen belang en behandelt maatschappij-, gezins- en milieukwesties. Ze bevat artikelen betreffende internationaal nieuws, politiek, filosofie, godsdienst en opvoeding, speciaal die betrekking hebben op de kwaliteit van het leven.

Het tijdschrift is geen politiek orgaan en geen politieke partij of pressiegroep ondersteunt het.

De publikatierechten van het tijdschrift zijn eigendom van de Worldwide Church of God en het doel van *De Echte Waarheid* is voorlichting en educatie door wereldgebeurtenissen in het juiste perspectief te plaatsen en een besef te wekken voor de ernst der tijden waarin wij leven. De nadruk wordt gelegd op de waarden van de christelijke moraal en de maatschappelijke gevolgen van de toenemende verwerping van deze waarden. Af en toe wordt plaats ingeruimd voor afwijkende ideeën die de lezers een duidelijker inzicht in de verschillende aspecten van omstreden kwesties kunnen geven.

De Echte Waarheid kent geen abonnementsprijs. Ze wordt gesteund door vrijwillige bijdragen van lezers, die overtuigd zijn geraakt van de waarde van het blad en die er prijs op stellen dat het gratis ter beschikking komt van een groter aantal lezers. Uw bijdragen zijn welkom en worden dankbaar aanvaard.

Dit blad streeft ernaar redenen te geven voor het *slechte nieuws* en antwoorden op levensdilemma's die, in praktijk gebracht, *goed nieuws* en juiste resultaten opleveren.

Het ligt eveneens in de gedragslijn van dit tijdschrift de alternatieven in overweging te geven indien de juiste oplossingen niet in praktijk worden gebracht. In overeenstemming hiermede geven wij uitdrukking aan de overtuiging dat indien de mensheid nalaat de uiteindelijke catastrofe af te wenden, een goddelijk plan nodig zal zijn om deze aarde te redden en een nieuwe orde te vestigen, waaronder alle schepselen in staat zullen zijn duurzame vrede, veiligheid en welvaart te genieten.

CONFRONTATIE

(Vervolg van pagina 4)

Amerika onze volledige steun toen het die nodig had en wij hebben ons altijd de loyaalste bondgenoot van de Verenigde Staten in de wereld getoond. Als u, Amerikanen, ons niet uw volle steun kunt verlenen op een moment waarop Brits grondgebied wordt overvallen, zou dat weleens ernstige schade kunnen berokkenen aan het bondgenootschap tussen onze beide landen."

Sindsdien hebben de Verenigde Staten zich geheel achter het Britse standpunt geschaard. Daarvoor hadden zij op het punt gestaan niet alleen een betrouwbare bondgenoot maar een broedervolk te beledigen. En de wijsheid van Spreuken confronteert ons met het feit dat „Een verongelijkt broeder is ontoegankelijker dan een versterkte stad" (Spreuken 18:19).

De Verenigde Staten en Engeland zijn broeders. De bijbelse profetie maakt volstrekt duidelijk dat beide naties afstammen van de „Tien Verloren Stammen" van het Huis Israel van de Oudheid. (Schrijf ons om toezending van een gratis exemplaar van *The United States and Britain in Prophecy*.) Het Britse volk bestaat uit afstammelingen van Efraïm, de jongste zoon van Jozef. Ten aanzien van Efraïm luidt de profetie dat hij „in toekomstige dagen" (Gen. 49:1) zou uitgroeien tot „een volheid van volken" — een imperium en later een multinationale volkerengemeenschap (Gen. 48:19).

Met betrekking tot Manasse — de Verenigde Staten — werd in Jakobs zegening geprofeteerd dat hij één machtige natie zou worden (zelfde vers).

Terwijl de Verenigde Staten in de Argentijnse crisis een afwachtende houding aannamen, in een poging tussen twee „bevriende naties" te bemiddelen, ontvingen de Britten krachtige steun van een zijde die niet altijd achter hen stond: hun medeleden van de Europese Gemeenschap. Zij stelden zich vierkant op achter het Engelse verzoek om gemeenschappelijke sancties tegen Argentinië.

De aanvankelijke steun van de EG-landen zwakte af na het tot zinken brengen van de *Generaal Belgrano*. Frankrijk en West-Duitsland geven hun ontzetting over het incident te kennen. De Ierse republiek betitelde Engeland zelfs als agressor.

Maar na het zinken van de H.M.S. *Sheffield* was de „agressor"-kwestie irrelevant geworden.

Loopt Engeland door een uitputtingsoorlog in de zuidelijke Atlantische Oceaan het risico internationaal geïsoleerd te raken, min of meer zoals de V.S. dat overkwam door in Vietnam verstrikt te raken?

De regering der Verenigde Staten daarentegen zag er erg tegen op hun banden met Argentinië te verbreken. In Washington had men altijd gehoopt dat dit land de Verenigde Staten zou helpen bij hun worsteling tegen het opdringende communisme in Midden-Amerika.

Argentinië is dan ook niet alleen geen broedervolk, maar een recentelijk gehuurde „minnaar" (Jer. 30:14), een ondemocratisch land dat de Verenigde Staten in een omgekeerde situatie nooit te hulp zou komen.

Argentinië's staat van dienst

In de Tweede Wereldoorlog stak Argentinië haar sympathie voor de Nazi's niet onder stoelen of banken. En na afloop was het een veilig toevluchtsoord voor vluchtende Nazi-oorlogsmisdadigers. En toen de gewezen Amerikaanse president Jimmy Carter opriep tot een graanembargo tegen de Sovjet-Unie naar aanleiding van de invasie in Afghanistan, reageerde Argentinië met het breken van het embargo. Rusland neemt nu drie kwart van Argentinië's export op.

Desondanks weigerde de Amerikaanse ambassadeur bij de Verenigde Naties een uitnodiging voor een diner in de Argentijnse ambassade te Washington, precies op de avond voor de aanval op de Falklands, af te zeggen.

Een kwalijk precedent

De hoofdredactie van het Britse weekblad *The Economist* schreef in het nummer van 10 april: „Als Amerika zwijgt zal dat onherroepelijk een vermindering van zijn invloed in beide landen [Engeland en Argentinië] tot gevolg hebben. Door te zwijgen zal het aan Argentinië, en aan andere Zuid-Amerikaanse landen, de indruk geven dat hun grote noorderbuur machteloos is om zelfs maar hun grilligste handelingen te verhinderen."

Men kan minstens twintig grensge schillen in Latijns-Amerika opsommen die door Argentinië's kwade voorbeeld zouden kunnen worden aangewakkerd.

Chileense autoriteiten maken zich zorgen dat Argentinië, bij een eventueel succesvol verloop van het avontuur van de Falkland eilanden, zal proberen drie omstreden eilanden aan het Beagle-kanaal bij de punt van Zuid-Amerika in bezit te nemen.

Intussen kozen Peru en Bolivia de kant van Argentinië in zijn conflict met Engeland en Chili. Beide landen maken aanspraak op delen van Noord-Chili die zij honderd jaar geleden kwijtraakten tijdens de Pacificische oorlog.

In Midden-Amerika is het Guatemala dat Argentinië steunt en aan de houding van dit land inspiratie ontleent om zijn claims op het naburige Belize — het voormalige Brits Honduras — te steunen. Alleen de aanwezigheid van een Brits troepencontingent in Belize belet Guatemala het land zonder slag of stoot in bezit te nemen.

V.S. tussen twee vuren

„Evenzo", voegde *The Economist* eraantoe, „zal een Amerikaanse afzijdigheid, waardoor Engeland in het geschil met Argentinië de verliezer zou worden, in Engeland en elders in Europa de indruk doen ontstaan dat de leider van het Noordatlantische verbond een mooi-weer bondgenoot is."

Toch zouden de Verenigde Staten eigenaardig genoeg uiteindelijk als de grootste verliezer uit de Falkland-crisis te voorschijn kunnen komen.

Er zijn reeds tekenen van groeiende anti-Amerikaanse gevoelens op het hele Westelijke halfrond als gevolg van het Amerikaanse besluit zich achter de Britten te scharen. Er ontstaat momenteel zelfs onder naties die in het verleden niet sympathiek tegenover Argentinië stonden, een Latijnsamerikaanse solidariteit.

Deze kloof tussen de Engelstalige en de Spaanstalige landen wordt door de Sovjets en de Cubanen uitgebuit. De communistische druk op het halfrond zal verder toenemen als Latijns-Amerika als geheel het Amerikaanse leiderschap in het oplossen van de Middenamerikaanse conflicten zal weerstaan.

Weer een „zeepoort" minder

Maar zelfs wanneer de Britten erin mochten slagen hun bezittingen met wapengeweld te heroveren, dan nog zijn de Falkland eilanden op de lange duur voor Groot-Brittannië verloren. Dit land zou immers genoodzaakt zijn

WOLLMANN—LIANSON

op de Falklands permanent een sterke en kostbare bezettingsmacht te handhaven — hetgeen buiten alle verhouding zou staan tot het geringe aantal inwoners van de eilanden en tot het toch al zwaar belaste Britse militaire budget, dat de laatste tijd toch al sterk beknot was om geld vrij te krijgen voor de aanschaf van moderne Trident duikboten.

Daar komt nog een ander belangrijk punt bij: hoe lang kan de NAVO toe blijven staan dat twee derde van de Britse vloot zo ver van haar primaire taak in het noorden van de Atlantische Oceaan wordt afgehouden?

Het onmiddellijke doel van de Britse regering was de Britse eer te redden door haar rechten op de eilanden te herstellen. Een andere zaak is aan wie de uiteindelijke soevereiniteit over de eilanden zal moeten toebehoren. Ware het niet dat de eilandbewoners er de voorkeur aan geven onder Brits gezag te blijven, dan had de soevereiniteit al jaren geleden op vreedzame wijze aan Argentinië kunnen worden overgedragen.

En dat betekent in de praktijk dat opnieuw een Britse „zeepoort” (een maritiem controlepunt), die in twee

wereldoorlogen een onmisbare rol speelde, verloren is gegaan.

re basis — te verwerven op de Falklands, de toegangspoort tot de zuidelijke Atlantische Oceaan.

De Sovjets zijn zich er terdege van bewust dat de Straat Magellaen, die vanaf de Falklands onder toezicht gehouden kan worden, van kritieke betekenis is vanwege de afnemende Amerikaanse controle over *het Panamakanaal*.

Een nieuw hoofdstuk in deze ontwikkeling werd op 1 april geschreven — één dag voor de Argentijnse invasie — toen Amerika het restant van zijn gezag over de politiemacht en de rechtspraak in de voormalige Amerikaanse kanaalzone aan Panama overdroeg.

„Ze vertrekken werkelijk!” luidde de tekst van een spandoek dat tijdens de officiële overdrachtceremonie werd ontvouwd. De feestvierders dansten en juichten voor het politiebureau en voor de gerechtsgebouwen van de aan de kust van de Stille Oceaan in de Kanaalzone gelegen stad Balboa.

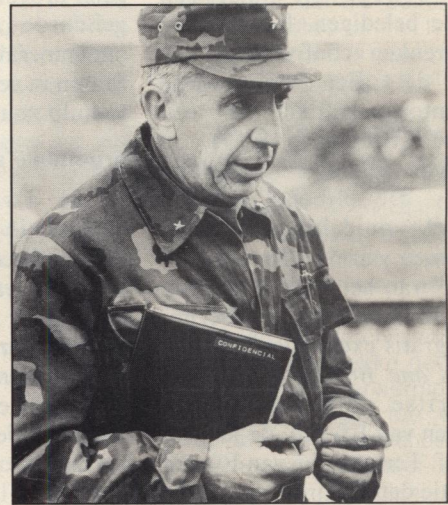
Maar daar blijft het niet bij. Weinige dagen na de bezetting van de Falkland eilanden door Argentinië verzamelden zich in Madrid 20.000 Falangisten (aanhangers van wijlen generaal Franco) om te demonstreren ten gunste van Argentinië's optreden tegen Engeland. De tekst van sommige spandoeken luidde: „Engeland, dief, ga van

onze rots af!” — een verwijzing naar Gibraltar.

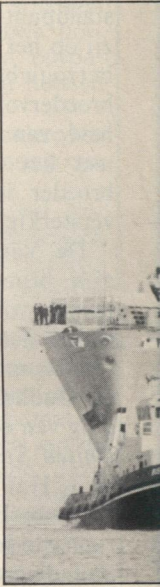
Onbesliste strijd laait opnieuw op

De crisis inzake de Falklandeilanden doet op een hoogst interessante wijze het eeuwenoude conflict tussen de Angelsaksische wereld en de Spaanse culturen herleven. In het nummer van 7 april van *The Christian Science Monitor* plaatste Geoffrey Godsell het conflict in het juiste historische verband, in plaats van alleen maar de contrasterende claims en tegenclaims op een rijtje te zetten:

„Het Falkland-dispuut heeft de eeuwenoude botsing tussen de Engelstali-

WOLLMANN—LIANSON

OVERROMPELING VAN DE FALKLANDS

— *Het kleine contingent Britse mariniers (foto's links boven en onder) werd gedwongen zich na 2½ uur vechten over te geven. De Argentijnse strijdkrachten stonden onder bevel van admiraal Carlo Busser (links midden). Een Argentijnse marinier juicht over de gemakkelijke overwinning van zijn land (links boven, pag. hiernaast), terwijl jubelende menigten zich in Buenos Aires op straat begeven als reactie op de „herovering” van de Malvinas. Ondertussen bereidden de Britten een tegenaanval voor met de vliegkampschepen H.M.S. Invincible (midden) en de H.M.S. Hermes (rechtsboven), terwijl Argentijnse militairen in bewapende troepentransportschepen (foto hiernaast) hun verdediging voorbereidden in Port Stanley.*

ge en de Spaanstalige culturen nieuw leven ingeblazen. Geopolitiek was dat conflict door de nederlaag van de Spaanse Armada in het jaar 1588 ten voordele van Engeland verlopen.

Maar het restant van animositeit als gevolg van die oorspronkelijke botsing is

WOLLMANN—LIANSON

WOLLMANN—LIASON

hun voorouders de Spaanse Armada toebachten, de deur openhield voor de bevrijdende consequenties van de Protestantse Hervorming, voor de glorieuze regering van Elizabeth II, voor Shakespeare en voor de „King James”-vertaling van de Bijbel. Bovendien opende zij de deur voor de kolonisatie van Noord-Amerika door Engelstaligen, met de hele verdere geschiedenis die er het gevolg

van was. [Nadruk van ons.]

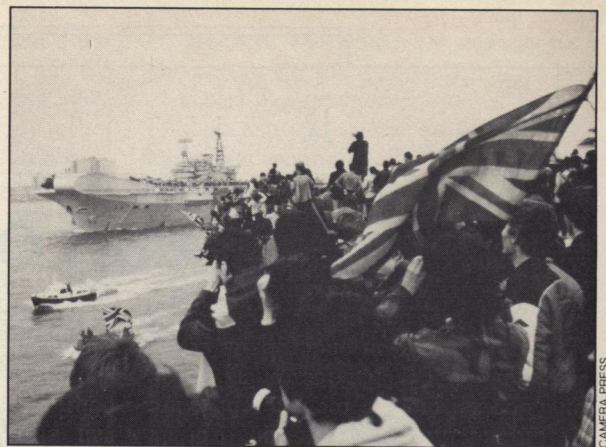
De keerzijde van de medaille is het gevoel van vernedering dat in de cultuur van de Spaanstaligen zo vaak aan de dag treedt. Die cultuur werd in 1588 althans wat wapengeweld betreft, overvleugeld — een situatie die zich vervolgens heeft bestendigd door de *materiële en sociale ontwikkelingen in de Nieuwe Wereld*.

Met andere woorden: die eerste Armada-nederlaag leidde tot de uiteindelijke overdracht van het eerstgeboorterecht op de afstammelingen van Jozef in de eindtijd. Het geschiedde volgens Gods plan — ook al gaf

paus Alexander VI Spanje in 1493 territoriale rechten op de gehele Nieuwe Wereld — waarvan Portugal een jaar later een schijfje verwierf dat in de loop der tijd uitgroeide tot het huidige Brazilië.

Het is wat dit betreft bijzonder interessant — en zelfs een mogelijke vingerwijzing — dat de Britse expeditiemacht die nu bij de Falkland eilanden opereert zelfs in de Britse pers veelal als een armada wordt beschreven.

In de gebeurtenissen op de Falklands zijn wij getuigen van een ommekeer in het fortuin van de afstammelingen van Jozef in hun relaties tot de tegenwerkende machten! Wij zijn op weg naar de „tijd van benauwdheid voor Jakob” (Jer. 30:7). De naam van Jakob — ofwel Israel — werd

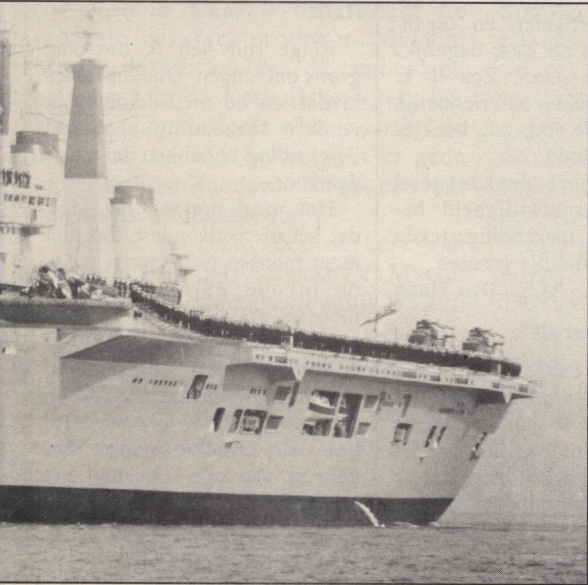
CAMERA PRESS

doorgegeven aan zijn kleinzoons Efraïm en Manasse (Gen. 48:16).

De aanval op de eenzame schaapherders van de Falklands zou weleens symbolisch kunnen zijn — en een voorloper van nog veel rampzaliger dagen voor Amerika, Engeland en de blanke Engelstalige landen van het Gemenebest. In de bijbelse profetieën worden de naties van Israel vaak *schapen* genoemd, terwijl over de heidense mogendheden wordt gesproken in termen van roofdieren (Ps. 74:1; Jer. 50:17; Dan. 7:1-27).

In een andere tekst echter (Micha 5:7) wordt „het overblijfsel van Jakob” — in hoofdzaak Engeland en de V.S. — vergeleken met „een leeuw onder de dieren des wouds”. Dit verwijst ernaar dat de Angelsaksische mogendheden in het verleden soms geweld hebben gebruikt om hun zin te krijgen en tevens dat zij in de huidige door oorlog geteisterde twintigste eeuw hun macht hebben gebruikt om vrede te bewaren in een zeer onstabiele wereld.

Zonder de invloed van de Angelsaksische mogendheden op het wereldtoneel zullen de naties die geloven in het gezag van de wet en in een vreedzame oplossing van geschillen, andere

STUART FRANKLIN—SYGMA

WOLLMANN—LIASON

nog steeds niet geheel weggevaagd... De meeste Britten zijn zich althans vagelijk bewust dat de nederlaag welke

GOLDBERG—SYGMA

van onze lezers

Bij Hollanders

Na vier jaar Mocambique terug in Swaziland, waar ik van 1972 tot en met 1978 heb gewerkt. In Mocambique was ik onder contract van de regering, dat mij in 1978 in Swaziland aangeboden werd door een Westduitsler die ik hier ontmoet heeft. Het werk bleek toevallig Hollandse hulpverlening te wezen. Het was leuk werk maar het was er erg warm en daar het meer en meer communistisch wordt heb ik ontslag genomen. Maar ik heb wel de echte waarheid in Mocambique gevonden daar ik er voor die tijd nooit iets van gehoord heeft. Het blad vindt ik op de tafel bij andere hollanders, bij de paters in Beira. En ik vindt het erg interessant, en gaat meer en meer geloven in u uitleg van de

Bijbel. Daarom wil ik graag u blad blijven ontvangen.

**T.O., Manzini
Swaziland**

April-nummer I

Met het April-nummer van DE ECHTE WAARHEID, het eerste exemplaar, dat ik van U mocht ontvangen, hebt u mij enige merkwaardige dagen bezorgd.

De inhoud is voor mij dermate belangwekkend, dat ik de volgende uitgaven met bijzondere interesse tegemoet zie.

G.P., Voorburg

April-nummer II

Uw April-nummer van DE ECHTE WAARHEID was weer uitermate indrukwekkend. Al jaren lees ik het blad, want nergens ben ik ooit op deze overzichtelijke wijze achter de waarheid kunnen komen, men

heeft nauwelijks meer een dagblad nodig wegens de vele gekleurde artikelen en tegenstrijdigheden die daar dagelijks in afgedrukt staan. Zou ik U mogen verzoeken zo vriendelijk te zijn mij de volgende boekjes te willen zenden . . .

Bij voorbaat dankzeggend voor uw bereidwilligheid betreffende de toezending, teken ik met vriendelijke groeten.

M.S., Den Haag

April-nummer III

Uw april 1982 nummer van DE ECHTE WAARHEID kwam in mijn bezit en ik dank u voor de toezending. Een en ander ziet er keurig verzorgd uit, de opmaak, de kleurendruk, lettertype etc. De inhoud is echter verre van datgene dat ik er van verwacht had en ik verzoek u dan ook de toezending te willen staken.

J.H., Amsterdam

Haat

Enige tijd heb ik uw blad gratis ontvangen. Ondanks mijn kritiek en de mededeling voor verdere toezending geen belangstelling te hebben dank ik u daarvoor.

Het moet me van het hart, dat het me verwondert, dat niet meer mensen protesteren tegen de inhoud en toon van de meeste artikelen. U strooit bijbelteksten in het rond, alsof u ze zelf heeft uitgevonden, teneinde uw haat tegen allerlei groepen mensen te onderstrepen. Bij nalezing slaat het gebruik van zo'n tekst dan ook nergens op en zijn ze uit het verband gerukt. Pas als Christus niet steeds weer gekruisigd wordt zal een betere tijd aanbreken.

M.v.H., Sliedrecht

mogendheden meer dan ooit hun toevlucht zien nemen tot de grove methode van bruut geweld.

Afloop nog onzeker

Wat ligt er uiteindelijk in het verschiet voor de weliswaar in omvang beperkte, maar nog steeds trotse Britse vloot die nu bij de Falkland eilanden in actie is? Zal de Britse armada die nu in de „tweede slag van de Falklandeilanden” is verwickeld, in staat zijn de verschrikkelijke, zes maanden durende Zuid-atlantische winterperiode met haar verraderlijke weersomstandigheden te weerstaan? De eerste slag om de Falkland eilanden dateert van december 1914 toen de Royal Navy de kruiservloot van het keizerlijke Duitsland onder bevel van admiraal Graaf von Spee tot zinken bracht. Wat zal het lot zijn van het kleine Britse vliegdekschip, H.M.S. *Invincible* en van zijn

beroemdste bemanningslid, helikopterpiloot prins Andrew, tweede van de in aanmerking komende troonopvolgers van koningin Elizabeth II op de troon van de oude koning David?

Als Engeland, met zijn kernonderzeeërs, succes heeft en Argentinië wordt vernederd, wat zal er dan gebeuren?

Zal Argentinië, het meest geavanceerde land in Zuid-Amerika op het gebied van nucleaire technologie, dan een grootscheeps programma ter ontwikkeling van atoomwapens lanceren teneinde de nationale trots te herstellen? Rond 1983 zal Argentinië reeds voldoende plutonium produceren om, indien gewenst, 10 kernwapens per jaar te construeren.

Deze wereld liggen waarlijk angstige tijden te wachten alvorens de vredige Wereld van Morgen zal aanbreken. □

„ARMAGEDDON”?

(Vervolg van pagina 9)

Deze beslissende tijden zijn niet meer veraf!

Maar over de tijden na de chaos en oorlog aan het einde van dit tijdperk is er *goed nieuws!* Na de opstand resoluut te hebben neergeslagen zal Jezus Christus zijn Koninkrijk op deze aarde vestigen: een duizendjarig koninkrijk van vrede en voorspoed voor alle volken!

In plaats van vernietiging door oorlog zal er *wereldwijde vrede* uitbreken!

Vraag voor meer details van dit komende nieuwe tijdperk uw gratis exemplaar van *The World Tomorrow — What It Will Be Like!* Ontdek wat er in de dagen vóór u zal gebeuren — en uw potentieel in de utopische Wereld van Morgen! □

EENHEID

(Vervolg van pagina 12)

heid van de V.S. als bondgenoot — verergeren het beeld nog meer.

In de landen van Oost-Europa zijn de gebeurtenissen, zoals De ECHTE WAARHEID onlangs berichtte, op weg naar een grootschalige confrontatie met de Sovjet-Unie. Polen is nog maar het begin.

Binnen de Katholieke Kerk zijn de vooruitzichten eveneens verontrustend. In zijn boek *The Decline and Fall of the Roman Church* onderzoekt de vroegere jezuïet, professor Malachi Martin de afbraak van de eenheid en het gezag in de Katholieke Kerk. Dr. Martin concludeert dat „zoals de dingen er nu voor staan, lijkt er geen redelijke hoop dat deze afbraak een halt kan worden toegevoerd”.

„Het is erg laat voor de kerk van Johannes Paulus II”, merkt Dr. Martin op. Hij noemt Johannes Paulus II „een overgangspaus . . .”

De situatie is inderdaad ernstig. Dr. Martin gelooft dat de ondergang van de Kerk onafwendbaar is.

Maar is dat zo?

Een dramatische wending

Merkwaardig genoeg is het antwoord te vinden in de bladzijden van dezelfde Bijbel van waaruit de belijdende christelijke wereld beweert haar geloof te putten.

Bijbelse profetie openbaart dat er een *dramatische wending* in deze afbraak vlak voor ons ligt — een *religieuze ervaring* van monumentale proporties!

De ECHTE WAARHEID heeft al dikwijls verklaard dat profetieën uit zowel het Oude als het Nieuwe Testament voorspellen dat er in de eindtijd een laatste herstel van het oude Romeinse Rijk zal plaatsvinden. Deze machtige eenheid zal zijn samengesteld uit „tien horens” — 10 naties of koninkrijken (Openb. 17:12) — onder het overkoepelende leiderschap van één enkele machtige politieke figuur (vers 13).

Voorts openbaart de profetie dat deze verenigde Europese mogendheid — een grote Derde Macht in de werelddangelegenheden — een federatie van naties zal zijn die door een godsdienst zullen worden *overheerst*.

Een grote Kerk, geleid door een

religieuze figuur van weergalozige autoriteit en kracht, zal dit „keizerrijk” als een ruiter op een paard berijden (Openb. 17:3).

Het profetische beeld is duidelijk. Geconfronteerd met een groeiende communistische dreiging zal een grote politieke figuur — hand in hand — met een machtige religieuze leider — naar voren treden om de leegte in het leiderschap op te vullen en de richting van zowel Europa als de Katholieke Kerk radicaal te wijzigen.

In deze turbulente laatste dagen van de 20e eeuw zal de „geestelijke eenheid” van het Continent — waarop zo vaak door pausen en politieke leiders wordt aangedrongen — inderdaad verwezenlijkt worden!

De Kerk zal de ideologische verdeeldheid van Europa overbruggen en anderzijds zal de politieke invloed van een verenigd Europa gebruikt worden om de godsdienstige eenheid te stimuleren. Veel van de „weerspannige dochters” van de Kerk zullen in de „moederschoot” worden teruggebracht.

De man van het ogenblik

Let er nu op *hoe* deze religieus-politieke configuratie vorm begint aan te nemen.

Zoals bijbelgeleerden weten corresponderen de „tien horens” (10 naties of groepen naties) van Openbaring 17 met de tien tenen van het grote beeld dat in Daniël 2 wordt beschreven. De profetie van Daniël openbaart dat deze een politiek systeem zullen vormen dat zal bestaan bij de terugkeer van Jezus Christus om op deze aarde het Koninkrijk van God op te richten (Dan. 2:44-45).

Iedere voet telt uiteraard vijf tenen. Dit kan er heel goed op wijzen dat evenals in het verleden het komende heropgerichte Romeinse Rijk elementen uit zowel West als Midden-Europa zal bevatten. (Midden-Europa hier te zien als de staten ten westen van Rusland en ten oosten van West-Europa.)

Zullen sommige naties van Midden-Europa die nu nog achter het IJzeren Gordijn liggen, erin slagen zich te bevrijden — of bevrijd te worden — van Sovjet-overheersing?

Het Kremlin *vreest* de Poolse Paus — politiek gezien de machtigste paus van de moderne tijd. Johannes Paulus

II verkeert inderdaad in een unieke positie om de basis te leggen voor de uiteindelijke deelname van Midden-Europa aan het meesterplan voor de Europese eenheid. Malachi Martin merkte ook reeds op: „Karol Wojtyla . . . schijnt voor dit ogenblik te zijn geboren.”

Johannes Paulus II heeft een grote invloed op de politiek achter het IJzeren Gordijn. Zijn stem heeft daar een enorm effect. Zelfs in deze Middeneuropese landen van achter het IJzeren Gordijn zijn als reactie op het wereldlijke materialisme van zowel Oost als West velen in de ban geraakt van zijn visie van een pan-europese christelijke alliantie.

De Oostenrijkse kardinaal Franz König merkte betreffende de satellietstaten van de Sovjet-Unie op: „. . . Marxisme heeft als intellectuele doctrine geen aanhang meer onder de jonge generatie. Zij zoeken een geestelijke oriëntering, een geestelijke ondersteuning en de sfeer van (de) godsdienst biedt zich zeer sterk aan . . .”

Waarnemers van het Vaticaan verwachten dat de stem van Johannes Paulus II nog meer nationalistisch vuur in Polen en haar buurlanden zal opwekken, waardoor de greep van het Kremlin voldoende zal worden verzwakt om de deur te openen voor een politieke overeenkomst tussen Europa en het Kremlin. Elementen van Midden-Europa zullen dan in staat worden gesteld zich aan te sluiten bij een zich ontwikkelende Westeuropese mogendheid.

Vaticaanse specialisten wijzen er evenwel op dat het wellicht aan een volgende paus is — iemand met minder persoonlijke betrokkenheid bij Polen — om het hele continent bijeen te voegen. Met andere woorden, iemand die denkt en handelt in de traditie van de grote middeleeuwse staatsmanspauzen.

Dramatische tijden

Er staan dingen te gebeuren die het uiterlijk van het Europese continent drastisch zullen veranderen. De komende *Renovatio imperii Romanorum* — het „herstel van het rijk der Romeinen” — zal de wereld versteld doen staan! Europa en de Kerk van Rome zullen eens te meer machten zijn om rekening mee te houden. □

“...TOT SCHEIDING ONS SCHEIDT”

Huwelijksbeloften betekenden indertijd echt iets. Maar tegenwoordig brokkelen deze beloften en de instellingen waar ze betrekking op hebben — evenals het huisgezin zelf — steeds meer af. Terwijl echtscheidingen en opgebroken gezinnen hand over hand toenemen, staat het instituut van het huwelijk zelf haast in de beklagdenbank. Is het huwelijk uit de tijd? Ons gratis boekje *WAARTOE DIENT HET HUWELIJK?* onthult een schokkende waarheid die de samenleving als geheel ontgaan is.

VERZOEK OM LECTUUR/ADRESWIJZIGING

Kruis aan:

- Zend mij de volgende lectuur: _____
- Adreswijziging: _____
- Nieuwe abonnee:
Schrijf hieronder het nieuwe adres:

Naam _____

Straat _____

Postcode/plaats _____

Land _____

Knip uit en zend dit samen
met het adresstrookje
naar:

De Echte Waarheid
Postbus 333
3500 AH Utrecht
(Nederland)